

העולם הזה

המשטרה

ניצד התעשרו הקהצינים הגבוהים

יאלד

ראין מיוחד
עם
ד"ר ישראל
שייב

האינטליגנציה הכריזה מרד!



מספר

956

כ"ז שבט תשט"ז

9. 2. 1956

המחיר

350 פ"י



העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כחן
עורכי-משנה:
דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
סילבי קשת
הכתב הראשי:
אליהו כרמל
עורך תבנית:
אהרון צור
צלם המערכת:
יחזקאל זעירא

הכרי המערכת:
ישראל ביבר, ניצה נבי, איתן נבירול, ילי גליי, דוד הורוביץ, רותי ורר, רוני זוהר, אברהם חרמון, אסתר טאובר, משה לשם, אביבה סטן, עמוס קינן, שלמה קרן, אלי תבור.

הצייר הראשי:
עורך דפוס:
מנהל מעבדה:
ישראל בריי, אריה אריאל, נתן רחון

רח גליקסון & תלמידי, טען סמברקס:
עולמפרט' ת. ד. 136, 1790 26785.
חמוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס ישראל בע"מ, ת"א סל. 23204.

אין המערכת אחראית עבור מוכן המודעות. מלבד עבור מודעות המתפרסמות תחת חברי תר, דו"ח לצרכי, דו"ח לבחור, דו"ח לנוסע וכו' המוכנות על-ידי חברי המערכת ונבדקות על-ידם. המדור "דו"ח לבחור" כולל מודעות מסעם מפלגות וארגונים ציבוריים אשר אין המערכת אחראית לתוכנו ולדעות המובעות בהן ושאינו משקפות את דעות המערכת.

העתון הנקרא ביותר במדינה

2'6'2

ההגבה על רצח הצעיר מכפר-יחזקאל ב' נגב הוכיחה מה קל ליצור בישראל אחי' רה של ליניץ, שוב נפוצו כל אותן הסיס' מות הנסתרות אך המסוכנות על "השחורים" שמביא ב'גידודין' ושוב תיאר הרצל רוזנ' בלום, עורך ידיעות אחרונות, בלהט נלהב את הצורך לתלות אנשים בצווארם עד צאת נשמתם.

כל רצח, וביחוד רצח כזה, הוא מעשה שפל. בכל מקרה זה תובע המצפון החברתי כי העכריין ייענש. אולם בכל רצח כזה ישנו יסוד הרבה יותר עמוק, השורש החב' רתי החברי, אותו יש לחשוף אם רוצים באמת לרפא את הנגע.

הבה ונסתכל רגע ברצח. רוצח ?

הנה נער עלוב במעברה. משפחתו באה מא' חת בארצות המזרח. היא מובאת למקום נידח. האם חולה. האב מחוסר עבודה זמן רב. בבית איווה של' ניוון, של מרידות מתמדת.

הנער מנסה להיקלט בהתיישבות העובדת. אין הוא מצליח. מן הסתם הוא אשם בעצ' מו. אולם גורלו האישי גורל משפחתו, משתלב בלבו עם גורל כל בני המעברה, כל בני עדתו.

הוא מאמין כי "דופקים את השחורים". הוא מאמין כי הם, בעלי העור הבהיר, הוו' תיקים, תססו כל חלקה טובה, מונעים בעד אנשים כמוהו לתפוס את מקומם הראוי להם.

ביום הטררגי עושה הנער, בעזרת אחיו, מעשה גדול. מעשה עליו חלם זמן רב. הוא מבצע מיבצע של גבורה, הוא משרת את מדינתו. כך נדמה לו.

הוא תופס "מסתנן". הוא מבזבז שעות יקרות כדי להביאו לתחנת המשטרה. שם מתייחסים אליו השוטרים בלילול. חיש מהר מתגלה שה"מסתנן" אינו אלא עולה חדש מ' מרוקו. האיש משתחרר והנער נשלח לדרכו בביתו.

בינתיים עבר הזמן. שוב אין הוא יכול לנוסע למשק כיסופים באוטובוס. הוא עו' צר טנדר, תובע טרמפ. הנהג אוסף אותו ומביא לדורמה.

הנער אינו יודע מי הנהג. אין הוא יודע שזה צעיר שהתגבר כדי לעזור לאנשים כמו' הו, במשקי הספר. הוא רואה רק את הצבר הבריאי, את האיש-המסמל את כל השנוא ע' ליו. את-השולטים במדינה, את ה"לבנים", את איתם המקפחים אותו ואת משפחתו.

הרקע הוכן לטרגדיה.

הנהג עוצר בסיבוב כיסופים, מבקש את הנער לרדת. הנער משקיף סביבו. הנוף העזוב של הנהג. מרחק קצר מן הגבול. הוא פוחד. הוא נרגו. הוא דורש להסיעו לכיסופים, מרחק חצי שעה של נסיעה. הדמיון ממלא לנו את הפרטים החסרים.

מכתבים

עמוד דום !

התמונות של החיילות (העולם הזה 954) הנופ' לית, זוחלות, צופות ומסמכות שיכנעו אותי כל כך. עד שהחלטתי שחובת כל נגר למורדתו למלא את מקומה של האשה הלוחמת. אני בטוח שאחז' נג הנכדים יכולים בקצת מאמץ למלא כל תפקידו האשה בעורף...

יצחק מרש, חיפה
מלבד אחד, הקורא מרש
...אני טוראי ראשון משוחרר. החברה שלי עלתה השבוע לדרגת סמלת ראשונה. האם עלי להציע לה בתפקיד ?

צבי שלי, רחובות
זה תלוי בתפקיד.
קומנונים לבן, שוק שחור
...לא חשוב לי מה אתם מכתבים עלי (העולם הזה 954). אויבים או ידידים, אם אתם כבר מודיעים על עניינים פילייים, כמו משפטים שהיו לי ועוד יהיו לי במשטר הקומנונים הלבן של הנוער הפועל של ההסתדרות, או אל תודיעו רק על התחלת המשפט...

באמת הואשמת בשוק שחור. אבל למרות הכל זוכיתי מכל קשר של מכירת נייר...

כיצד כורכין ?
אספתי את חוברות העולם הזה של 1955, ואני רוצה לכתוב אותן. אנא, הודיעו איפה ומתי.
צפורה גול, בני-ברק
ראי מודעה בגליון זה.
ערטידירה איטלקית
אחרי שראיתי את הערטידירה האיטלקית במלוא פעולתה (העולם הזה 955) הנעתי למסגרת כי מן הראוי היה לשנות גם את שמות תותחניותיו. לסיכאנה מינאנו. מחסופיה לורן. ערומלה נולדי-ברג ואלוה ערטיילי.

איתן אדיר, נוה-שאנן
אין ספק שבהתחרות בין הבשרים יכולה כרמלה נוקרברג להתחרות עם כל אובלת מאקארונזי איי טלקית, ואף להתגבר עליהן.

צבי מן, תל-אביב
בעד והיפוכו
צוק הקורא אליהו מן (העולם הזה 955) הי' מונח בעל איינו הולם יותר את מציאותנו כי עכורה. מתאים היה יותר לכנות זוג בימנו בשם איש ובעלתו.

יצחק מגדל, חיפה
אחרי שקוראת יהודית מיני (העולם הזה 955) הצליחה להתגבר על פחדיה מפני הנישואים, לי-אור הצעה שתקרא לבעלה "רע", אולי תואיל לפרסם את תמונתה ובתובתה, כמו אסתר ליניסקי, שאף מטרחה היתה כזו ?

גד ירון, פתח תקווה
במסדרונות הארוכים
נדמה לי לקרוא כי לא בלבד שיוסף אלמוני (העולם הזה 955) לוקח כעזר טיפוס משקפם כדוב פלג. כי אם מוצא לנחור עוד להנן עליו ולחכות על מעשיו !

טוביה זינגר, חיפה
עורכת הכיתוב תעתה במסדרונות מפא"י. לא היה זה מזכיר מוצעת פועלי חיפה שטיין כי השמועות מצוצות מן האצבע, כי אם מזכיר מפא"י בצפון, נתן להב.

למה צריך את "צברית 56" ?



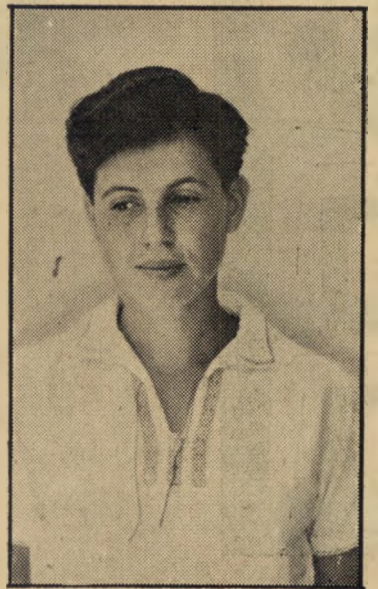
חום גוטמן, צייר : "קל לי יותר לבטא באמצעות המכחול מאמצעות המילים. כיצד צריכה להיראות צברית טיפוסית. אני סבור שבאיסוף רישומי על חיות הנוגב הצלחתי למצות את דמות הצברית. מה שמאפיין אותה היא הקומה הגבוהה, הצוואר הפתוח והמבט הגלוי. זוהי דמות חופשית וטבעית, לא מורכבת ומסובכת. היא אולי קצת פחות מדי מהוקצעת בחינוכה, אולם במחשבתה ודיבורה היא שלמה וגלויה."

שרתוריקה

מה אתם מתפללים במאמרם על ביקורו של האמרשילד (העולם הזה 955) על עמדת מנהיגיו היקרים ?
מא ימי הנציב הבריטי השתנו הדגלים, המטי' בעות והסמלים. אולם העיקר לא השתנה: אותם האנשים נשארו באותם המקומות. על כן לא יועיל שום דבר : עם או בלי מדינה, כאן נשאר הכל כמו בימי חוזה הלאומי לכנסת ישראל !
אלתנן דביר, נהריה
...שמעתי את דברי משה שרת על המצב. מסי' חבר שלשר החוץ אין מה להניד. הוא מזכיר לי את האמלט השואל : "להיות או לא להיות ?"
אברהם גלנר, ירושלים

שאלה שרתורית ?
צברית 56
העיקר בנייץ זה ספיר ! אכן, שייקה אופיר התקדם מהר מאד עם רוח הזמנים, אך לדון לפי חזיתותיו על הצבריות (העולם הזה 955). ריסון, עידון וגינוניזמים ! האם זאת השפעת פאריס ? יפה טישלר, חיפה
שייקה, קרה משהו, שכחת את ציפ ?
יעקב פריש באר-שבע
"היא נתנה לו זבנג בצלע / ומאז יש לו ממילא / איך אומרים ? מוסר כליות !" **אהבה צברית**

מכתבים של שושנה הריציון (העולם הזה 955) היו החומר היפה ביותר שפורסם אי פעם מעל עמודי העולם הזה. או מעל עמודי כל עתון אחר בארץ.



שושנה הריציון

מזמן לא התרגשתי בכל לבי כמו בשעת קריאתם. איה הסופר המסוגל לתאר בצורה כל כך נדי' דרת את נוף הארץ ?

גלה אייזלר, טבריה
...האם נערות כמו שושנה צריכות למות כדי שנוכל לנלות את נדולתן ?
נחמיה ארבל, חדרה

דחידק, עמים
מזור מאד לשמוע כי אדם שהיה מיינור בצבא הבריטי (העולם הזה 953) לא מצא תפקיד נעלה יותר מאשר לשבת במשטרת פתח-תקווה שכל כמל' ב' יכול היה למלאו בכבוד.
כמו אותו חיל שהכירו מימי הבריגדה (העולם הזה 954) : "דחידק עמוס. עשה משהו. הסתלק מתפקידך !"

בנימין בן אמיתי, עפולה
לשם השוואה : בהיותי בברון. שחייץ. לרגל ניהול עסקי, שלחתי לראש מחלקת הורים במשטרה השווייצרית — שטיינר שמו — בוכנוויריה נאה לכבוד חג המולד. כעבור שנים הופיע שטיינר בבית-המלון שלי ובירדו מתנתי. "אני מצטער מאד", ענה לי, "אבל איני יכול לקבל מתנה מאדם שקשרי אותו הם בדרך תפקידו."

איש עסקים, תל-אביב
פעם היה בארץ מפקח כללי של המשטרה ששמו סנסר כפיסר. זה היה בימי המנדט. אותו מפי' כל הקדיש את כל זמנו לתפקידו. ביקר כי קביעות בכל תחנה ותחנה בארץ. לא לביקור-דאווה של כמה דקות, כי אם ביקור יסורי של שמונה שעות לפחות.
כל מה שמותר לי לומר הוא שמאז קום המדינה לא זכיתי לראות את המפקח הכללי. מר יחזקאל סהר, מבקר ביקור אחד רשמי בתחנותי.

קצין משטרה, חיפה
לאחר שקראתי את שתי כתבותיכם האחרונות על פרשת עמוס בוכנווירין ושרת המתנדבים זועזעתי מאד. אך בעיקר זועזעה אותי העובדה שלשרת המתנדבים אין כל תמיכה כספית. דבר שהוא מכרע במאבק משפטי. לצערנו, דרושה אישוא. היחלשות ציבורית המונית לעזרת תנועה אמיצה זו. הרגתי קוראת לכוראי העולם הזה להצטרף אלי ולתרום לקרן אשר תתמוך בשורת המתנדבים.

הרגתי מצרפת בזה סך של חמש ל"י כתורמה ראשונה.
תלמידה בת 17, תל-אביב
הסכום יועבר לשורה, יחד עם תרומותיהם של קוראים אחרים שיצאו להצטרף ליוזמה זו.

מי נפל לתוך הפער?

ליט להוריד את ראשו של בן ג'י. הוא דרש העלאת שכן כללית.

נמיר ובקר יצאו לקרב. מולם התיצבו שני אבירי בן ג'י. לוי אשכול ופנחס ספיר. ברגע המכריע עשו הרוסים טובה לאשכול, מכרו את נשקם המיותר למצוריים. במחון המדינה היה נתון כשכנה. ללוי אשכול ניתנה סיסמה חמה מן אד לחום נגד מפשירי הקרח.

עתה הגיע הקרב לבלבול מוחלט, כי שחצי תריסר מחנות לוחמים איש נגד רעהו. מבין הבוקה והמבולקה וההמולה אפר שר היה לקלוט את הדרישות השונות הבאות:

- להעלות את כל המשכורות, בלי יוצא מן הכלל, אבל לא להגדיל את הפער.
- להעלות את כל המשכורות, אבל לא לשום אדם אחר, פער פה, הקפאה שם.
- לא לתת העלאה אף לאחד, ושהפער ילך לכל הרוחות.

הגבולות בין כל הדרישות היו מטושטשים. ניצור מצב שאיש לא ידע עוד בדיוק מה הוא רוצה, וזאת מה הוא שולל. שותפים מזוירים מאד מצאו את עצמם לפתע במיטה אחת, מבדי דעת בדיוק איך הגיעו לשם.

איש לא ידע עוד איך לצאת מן ה"מבוך" היתה דרושה סיסמה חדשה, ש"תאמר הרבה ולא תגיד דבר. היא נמצאה בנקל. כמו שאמר השטן בפאוסט: "כי דוקא מקום שם מושג יחסר, / שם תופיע מלה בשעה הנכונה!"

המלה הנכונה היתה: "עליה מן מוויגת ומודרנת". זה צילצל יפה. תחת מטעיה יפה זה ביקש לוי אשכול להרוויח זמן, בהניחו שתוך כמה חודשים יתפוצץ ענני הבמ"ח, חוץ, ודורשי השכר ימצאו עצמם במצבו של חודה-השיניים שחרו-פא חם על ראשו בצבת, כך שכי-אב השיניים נשכת בכאב-הראש.

החשבון שהוגש היה פשוט: הממשלה תש"ל לעובדיה את כל השכר המובטח לשנת 1955, תקפיא את מחצית תוספת השכר ל"שנת 1956 ותעלה את השכר לגודל המובטח בשנת 1957.

חשבון זה נעשה בלי בעל-הבית, במקרה זה ד"ר שניאור זלמן אביגדורי, יושב-ראש הסתדרות רופאי ישראל, שחמתאי וצאצא חב"ד, המזכיר בדמותו את שאול טשרניחובסקי, שהעמיד את עצמו בראש המאבק. אביגדורי הבטיח להגיש משפט אורחי פשוט נגד הממשלה לחלום כל המשכורת שהובטחה עבור העבודה שכבר נעשתה, להטיל במקרה הצורך עיקול על מטלטלי הממשלה. בין הניצים עמדו, כרגיל, הפרוגרסיבים, שהבטיחו לפרוש מן הממשלה אך שלא היה להם כל כך חשק לעשות זאת. הם הציעו כי מחצית התוספת המובטחת תשולם באג"ר חוב. לוי אשכול סירב לתת אותן. ה"אקדמים סירבו לקבל אותן.

כך החל השבוע הסיבוב האחרון על שכי-רם של 32 אלף האקדמים והפקידים הגבוהים בשרות המדינה והמוסדות.

הצד המחפיר בכל הפרשה הוא השימוש הנבזי במלים "בטחון המדינה". הוא הופך את הדבר הקדוש ביותר בארץ למקל-חובלים להכות בו את החלש. השימוש חסר-האחריות במלים "בטחון המדינה" הוא פשע כלפי בטחון-המדינה.

כי בבטחון המדינה אי אפשר ל-שחק.

או ש — או ש

אם המדינה בסכנה, עד כדי כך שנוצר הצורך להוציא כמה עשרות לירות מכיסיהן של משפחות הרופאים והמהנדסים ולכרות

(המשך בעמוד 16)

הדרגות, עד מספר 16 ועד בכלל, לעבור לצד השני של הפער.

יתכן שמישהו נבהל. אך לא לוי אשכול. לא ייבהל איש כמוהו. אמר הוא: "לא פחדתי לפני הבחירות. שאפחד אחרי הבחירות?"

ינתיים קרה משהו נורא באמת. שנת 1955 נסתיימה, המדחום הפוליטי במדינה השתנה לגמרי.

דוע דווקא הוא צריך להסתפק במועט, שעה שהוילות גיבנות והקרייזלרים נוסעים.

לא היה מנוס מצעד קיצוני. עד כן מונתה עוד וועדה — הפעם וועדתו של השר זיאמה ארן.

פני ארבעה חודשים הוליד גם ארן את הצעתו. הוא עשה עבודה יסודית מאד. מבין 16 הדרגות הממשלתיות, הציע להגדיל את שכרם של כלי שש הדרגות

ראשית היתה המלה: פער. מלה חדשה, נוצצת, שנקלטה מיד.

עד לאותו רגע הרגישו רבים בתת-הכרתם שמשו אינו כשורה: אנשים משכילים, ב"תפקידים אחראיים, אינם משתכרים יותר, ו"לעתים גם פחות, כאשר פיקדיהם שבילו את נעוריהם על שפת ים תל-אביב, לפני תקופת החניכים.

אולם כשנולדה המלה החדשה, הפכה ה"הרגשה להשקפת-עולם חוצבת להבות. פת"אום היה ברור לכל: דרוש פער, דרושה קפ"צה גדולה בין אנשים אחראים לבין אנשים בלתי-אחראיים.

מלה היא כלי-נשק. היא יכולה להפוך לעריצה שמלתנית. כזה היה הפער.

עד לאותו יום אומלל, יום הולדתו של הפער, היה ברור לגמרי שאין כל קשר בין כשרונו של אדם מבין לבין משכורתו. ה"עיקרון: "יתן כל אחד לפי יכולתו, יקבל כל אחד לפי הישגיו", היה פסול לחלוטין. ב"מקומו שלט העיקרון: "יתן כל אחד לפי יכולתו, יקבל כל אחד לפי צרכיו".

מובן מאליו שצרכיו של שוטף-רצפות ב"מטבח בית-חולים הדסה, בעל חוקק של תריסר שנים ואב לחצי תריסר ילדים, גדולים הר"בה יותר מצרכיו של סתם רופא מנתח, רחוק מאושר וחסר כל חוקק. אמנם, חיי אדם היו תלויים יומיום בכשרונו של המנתח, ואילו בכשרון שוטף-הרצפות היו תלויים רק חיי-החרקים. אולם העיקרון הוא עיקרון: שוטף-הרצפות קיבל שכר גבוה יותר.

אט אט פשטה ההרגשה שזה לא בסדר. האומה החדשה היתה זקן-קה לרופאים מנתחים, למתמטי-תעופה, לצדידי-חידקים, לבוני מ"כ כונית. היא לא היתה זקוקה, בא"תה מידה, להורגי-חרקים ולאמני-ה"הכפונג'ה. בחברה הקיבוצית, ה"כוניתה עד מתח גבוה של אידיאל, לא היה צורך בהמרצת השכר כדי לפתח את האדם. בעיר היה הצורך ב"ב.

וכך נולדה האידיאולוגיה של הפער. אין היא לא אידיאליסטית ולא חדורת חזון הדור רות. לעומת זאת היתה, פשוט, נכונה ב"תנאים הנתונים.

מה עושים כשמגיעים מים עד נפש? נכון: ממינים וועדה. אחרי שנולד רעיון הפער, נולדה וועדת חברה-הכנסת גוריו.

היא דגרה למעלה מחצי שנה על הביצה הרעיונית, עד שיצא ממנה האפרוח: ההצעה להגדיל את הפער. וועדת גוריו המליצה ב"תוקף רב להגדיל את שכר הרופאים והמש"פסנים, שעמדו במקרה בראש התור.

אולם מחזיקי קופת המדינה נח-רדו עד למעמקי נפשם. משכורות העובדים, כך אמרו, דומות לערי-מה ש"אגוזים. תוציא אגוז אחד מן הערימה, והערימה כולה מת-מוטטת.

היתה זאת הנחה נכונה. לפתע צצו עשרות מקצועות חדשים שאף שר אחד לא ידע שהם קיימים בכלל במנגנון הממשלה. כימאים מיקרו-ביולוגים. אחיות, רוקחים, מ"הנדסים ועוד ועוד — כל אחד דרש את ה"אגוז שלו. קשה היה להסביר לאיש מהם מ



משקיפה ליד שולחן הדיונים על השכר

במשך שנת 1955 היתה קיימת החלטה של מפא"י להקפיא את השכר. המשכורות היו קפואות יותר מן הקרח בקוטב הצפוני. אולם שום החלטה כזאת לא נתקבלה לגבי הקרח הפשיר, גרם לגאות בכל ה"וואדיות הפוליטיים. על גבי הנחלים הפליגו מנהיגי האיגודים המקצועיים, דרשו העלאת שכר כללית, גדולה, לפועלי המדינה.

אחד המקפאים שהפכו למפשירים היה אהרון בקר, האיש החזק של האיגוד המקצועי. עי. שני היה מרכזי נמיר, מזכיר ההסתדרות. נמיר רצה להיות שר עבודה, במקום גולדה מאירסון. אולם בחירתה של גולדה לראשות עיריית תל-אביב הוכשלה ברגע האחרון על-ידי בן ג'י, שסירב לתת הבטחה קטנה ו"חסרת-ערך לעסקני הפועל-המורחי. בן ג'י רצה להוריד את ראשו של נמיר. * נמיר החי

הראשונות. בהתאם לעיקרון של "מי ה"פער!" הציע לתת תוספת של כמעט 100% לבעלי הדרגה העליונה, תוספת של כ"20% לבעלי הדרגה הששית. עשר הדרגות הנמוכות יותר לא זכו לאגוזים.

שר-האוצר הבין כי אין לעמוד מול ה"מבול, אבל הוא לא הסכים לנטוש את ה"סכר. כמו אותו יהודי שהבטיח ללמד תוך שלוש שנים את כלבו של הפריץ לקרוא, מתוך ההנחה שתוך שלוש שנים ימות או הפריץ או הכלב, החל לוי אשכול משלם "מפרעות". הוא המתין לרגע המתאים לקט"ל את ההצעה. הוא לא רצה בשום העלאה ש"היא, תהיה אשר תהיה.

מיד החלו כל האגוזים בערימה קופצים. כמעט הכל הפסיקו שיש להגדיל את הפער בין הקטנים ו-הגדולים. אולם כל אחד היה בטוח שהוא גדול. וכי יש להגדיל את הפער בינו לבין הקטנים יותר. מזכר כלבי המשטרה, שהם כנר-אה בעלי הדרגה הנמוכה ביותר בשרות המדינה, דרשו בעלי כל

* אחרי שנכשל ניסונו של נמיר להיות שר-עבודה, ביקש את משרת שר-החינוך. אולם תיק זה נמסר עליידי בן-גוריון לזלמן ארן. נמיר סירב לקבל את הצעתו המעליבה של בן-גוריון להיות לשר-בלייטיק.

מתייצב משך כל יום, זמן מה, במשרד המור של הצבאי, לבקש היתר נסיעה, וכל פעם היו מסרבים לתת לו את האישור. אחר כך נפטר הילד בביתו, בשו בו משרד המושל הצבאי עם אמו ואביו.

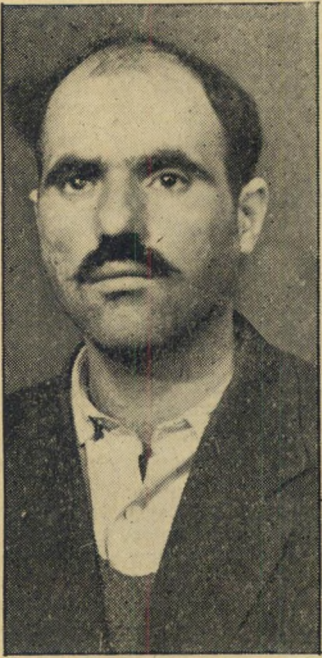
באותו יום הופיע רופא שנשלח עלי ידי המושל הצבאי, לביתו של הילד, ואיתו נש"ל גם רשיון (ליציאה) לששה חודשים. אך הילד נפטר עם בוא הרופא.

אמינה בת שנה. סיפורו של עבד אל-רחמן, האב השני: דומה היה.

בשנת 1951 או 1952, פניתי אישית לעור זר המושל הצבאי ושמו בנימין העיראקי. אתי היתה גם אשתו. ביקשנו היתר נסיעה לחדרה, כדי לקחת את בתנו החולה, אמינה, בת ה-שנה האחת, לרופא.

למרות שבתו היתה במצב מסוכן, לא קר בלתי היתר, והפקיד הנ"ל גירש אותנו ממש"רד המושל. וכך, מול בית המושל באותו זמן, מתה הבת שלנו.

גם מכתבים אלה נכתבו אחרי שהאנשים



קרוב התעללות עלי
"אם שמם לך אקדח..."

עצמם חתמו על הכחשות רשמיות. כיצד הר"חתמו? כמיו משך בכחפיו הרחבות: "כש"שמים לך אקדח על החזה, לא תכחיש?"

מפלגות השורה מס' 2

עורכי העיתונים תמהו. לפנייהם היה מונח מכתב ללא חתימה, כתוב במכונת-כתיבה, שפתח במלים: "לפני שלושה חדשים קמה בתוך מפא"י שורת הנאמנים למלחמה בשח"תתו..."

המכתב הכיל האשמות חמורות נגד שרגא נצר, שנשע יחד עם יושב-ראש אגודת הצר כניות, שפאן, לטיוול לארצות-הברית, הקציב לעצמו לצורך זה 45 אלף לירות מכספי ה-צרכניות. הטיוול, כך טענה השורה, ניתן לו כשחודש עלי ידי שפאן, תמורת הכנסתו של שפאן כציר לוועידת ההסתדרות. נצר, שהיה חבר בוועדת המינויים, שלח גם את אשתו (דבורה נצר) לכנסת ואת חתנו (אורי שפירא) לתפקיד יועצו של שר-האוצר.

יתר על כן, נצר קיבל משכורת מלאה ב-עיריית תל-אביב תמורת עבודה של יומיים בחודש, ביצע מעילות של אלפי לירות בקרן הבחירות של מפא"י, שיפק את דירתו ה-פרטית ברחוב לוי יצחק 9, תל-אביב, בחומרי העירייה ובפועליות.

מחתרת חדשה. המכתב פורסם עלי ידי כמה עיתונים ללא בדיקה נוספת. נכונותו אוש"רה מיד עלי ידי המפלגה, שהתעטפה בשתיקה. גימגם אחד: "הנסיעה לאמריקה ניתנה ל-נצר כפרס עבור הצלחתו להשגת נצחון מפא"י בבחירות האחרונות לכנסת".
אולם גם העורכים לא ידעו מי היא שורת הנאמנים.

באוסף החבורות והקנוניות המתרוצצות

העם הפער השני

"מאורע גדול נחרש בישראל בשבת זו, שהאפיל אף על הידיעה בדבר ארבעים האי-ליושנים שהגיעו לרשותם של אויבנו. מאבק איתנים נתקיים השבת בשדה-הכדורגל. נב"חרת הכדורגל של ישראל הופיעה על המגרש ועמה ארבעה חודשים של הכנה. הקהל צפה במשחק במתינות נסערת..."

לא היו אלה דבריו של כתב-ספורט נלהב, אלא של אחד המנהיגים הרציניים ביותר של ישראל. גלילי, לשעבר אליל ההגנה ו-סגן שר-הבטחון, אמר את הדברים בלעג מר. כי בניגוד למאבק הספורטאי (ראה ספורט), לא הקדיש אדם בישראל מאמץ רציני כדי ל-התכונן למאבק שני: המאבק נגד האי-ליושנים עצמם, מפציעה-הסליון הסובייטיים אשר שום נשק ישראלי קיים לא יהיה מסוגל למ-נוע בעדם להתריב את ערי ישראל.

היריה גלילי על הפער שהיה קיים בחור"דשים האחרונים בין דיבורים ומעשים: "ה-פער בין דיבור למעשה נסתם, שכן חדלו כבר לדבר..."

הכנסת מוות מול בית המושל

חבריה-כנסת הופיעו מגולחים למשעי, מ-כורקים היטב, לבושים הדר. אותו יום לא היו רק נציגי העם, אלא גם שחקנים, זרקורי ה-טלביזיה חימומו את האולם, הצלמים הנציחו כל מילה למען 40 מיליון הצופים הקבועים של תכנית הטלביזיה של השדרן האמריקאי הנודע, אדוארד ("אד") מורו.

על כן גם לא היו שום קריאות ביניים כ-אשר סיים ראש-הממשלה את תשובתו על ש-אלתלא בקשר לערבי בשם מוחמד חוסיין עלי מכפר סחנין, שפקיד הממשלה הצבאי פצע את פניו בברזל מלובן. קבע בי. גי, בקול הפסקני הרגיל: "שום איש לא נכחה בסחנין... מר מחמוד חוסיין עלי... הודיע בכתב שהוא מ-גנה (את) הבדוה בדבר הכויה."

"הוא הדליק פרימוס". "יוסף כמיו, ח"כ מפ"ם הערבי, גבר מגושם ומשופם, הת-אפק בקושי מלקפוץ ממקומו. כי בכיסו הי-תה הצהרה בשבועה, חתומה בטביעת-אצבעו של מחמוד. נשבוע הלה, לפני שבוע:

"בתחילת חודש אוקטובר 1950, הואשמתו על ידי השלטונות בנסיעה ללבנון ללא רש-יון. הכחשתי את האשמה."

כעבור כמה ימים נקראתי עם עוד כמה אנשים למשרד המושל הצבאי בסחנין. שם דרש הסמל אברהם מאתנו כי נודה באשמה, אולם סירבנו. הוא החל צועק ומגדף וממטיר על כל אחד מאתנו מכות בצורה אכזרית.

כשהמשכנו בהכחשתנו, הדליק פרימוס והגית עלינו שיפודי ברזל עד שהפכו אדומים מרוב חום. ואז החל מאיים עלינו בברזל ה-מלובן, אולם סירבנו להודות בהאשמה המ-בווימת.

"אז נטל אחד השיפודים והניחו על אפי. התעלפתי וגלחקתי לנצרת, שם נבדקתי על-ידי הרופא ביראן עטאללה ביום 16.10.50. הוא נתן לי את התעודה המצורפת בזה והורה להכניסני לבית החולים."

תעודת הרופא קבעה כי מחמוד סבל מש-מונה פצעים שונים, ביניהם "כוחה בגשר ה-אף."

על איזו הכחשה הסתמך בי. גי? טען כי מיו: "פקיד במדים הזמין את מחמוד לפגישה ודרש ממנו לחתום שקיבל את ההזמנה. מח-מוד אינו יודע קרוא וכתוב. הוא שם את טבי-עת אצבעו על המיסמך. היה זה טופס של הכ-חשה. זאת היתה רמאות."

הרופא איחר. אותו מזל היה לבי. גי. גם בתשובתו לשאלתא שניה, על מותם של כמה ילדים במשולש כתוצאה מפירוב הממשל הצבאי לתת להוריהם את הרשיון הדרוש להע-צירם לבית-חולים. גם כאן היה בידי בי. גי. מיסמך רשמי: הכחשת ההורים.

כמיו לא הוציא מכיסו את מכתבם של שני האבות השכולים. הם היו מיסמכים מוזעזעים, כתובים על נירות תלושים ממחתרת, בכתב-ידם של מלאחים. כתב האב האחד:

בשנת 1955, בכפר ערה... נפטר הילד עאדל עבד אל-לטיף מערעה, והוא בן שש שנים, לאחר שהתגברה עליו מחלתו. לפני זה היה

צפה נסמיון נמרין למנוע את הכירור המשפטי שד פרשת עמוס כרנגורין. סגן-המפקח הכללי הגיש את תביעתו נגד שורת המתנדבים (אך לא נגד העולם הזה) מתוך תקווה שיעלה בידו לרכך את המתנדבים אחרי הגשת המשפט. לכן בוססו כתב-התביעה על דברים שהמתנדבים "התכוונו" לאחר, במקום מה שאמרו באמת, מתוך תקווה שהמתנדבים יכחישו את הכוונות ויאפשרו לבנגורין את ביטול המשפט מבלי שיצטרך להתפטר. תקווה שניה: ביטול המשפט, שייראה בעיני הקהל כנסיגה של המתנדבים, יסתום את הגולל על השורה. לפי שעה אין סיכויים לכך.

כנגורין לא השלים עם תוכניות מפא"י הרשמיות לשעת חירום. הוא יפנה בקרוב לאזרחי המדינה בסידרת הופעות ציבוריות וקריאות משודרות, יציג לפנייהם את תוכניתו, שתשים את כל הדגש על התנדבות המונית.

שעורייית השנה תתפוצץ כאשר יודעו פרטים עי חלוקת כספי התמיכה הממשלתית לנפגעי הצורות. סכומים אדירים חולקו מקופת-המדינה בתיווך זה ערב הבחירות, על סמך חשבונות כוזבים ומנופחים, ובהסכמת האילמת של כל המפלגות, כדי לממן את מערכת הבחירות שלהן. המפלגות שאין להן תנועה התיישבותית משלתן קיבלו פיצוי עלי ידי חלוקת רשיונות ייבוא.

שעוריייה שניה באופק הציבורי: התוכנית לשגר משלחת מנופחת של מנהלי משרדים, בתוכס תני קולק, לסיור רשמי בבזרמה — על חשבון משלם המסים, וזאת בשעה שדוברי הממשלה מדגישים את הצורך בקימור צים ומניעת מותרות.

בשנה הבאה, תידרש לשלם שורה חדשה של מסים. משרד האוצר והרשויות המקומיות עסוקים עתה בעיבוד החוקים הדרושים, שיסילו עליך לשלם חמישים אחוז יותר ממה ששילמת בשנה האחרונה.

אל תתפלא אם בעתיד הקרוב תתחולל תסימה רצינית בקיבוצי איחוד הקבוצות והקיבוצים. יתנהל מאבק עז נגד חלקים גדולים בכמה קיבוצים, שיפעלו למען הפיכת הקיבוצים למושבים שיתופיים. הנקודה המסוכנת ביותר: קבוצת גבים, שהחליטה כבר בהסכמה כללית-כמעט של חברי המשק ליהפך למושב שיתופי, אך נרתעה לפי שעה מביצוע ההחלטה, נוכח לחץ גדול מצד מרכז איחוד הקבוצות והקיבוצים.

מסע אנטי-ישראלי חדש מתקרב ובא. הפעם יהיה זה מסע תעמולה נרחב של הוותיקן, למען בינאום ירושלים. התוכנית תקבל את תמיכת הנלהבת של מצרים וסוריה, שינצלו את ההזדמנות לפגוע בישראל ובידן כאחד. הבסיס החוקי שעליו ישען המסע: החלטת או"ם לבינאום ירושלים. ישראל תצויר כמפירה עיקשת של החלטות המוסד הבינלאומי העליון.

לעומת זאת, יתהדקו היחסים בין ישראל ואיטליה. ממשלת רומא תגלה יחס אוהד יותר למדיניות החוץ הישראלית ולצרכיה הבסחוניים. ההעלאה ההדדית של הנציגויות בירושלים וברומא לדרגת שגרירות היתה צעד ראשון בכיוון זה.

פעילות דיפלומטית מסוג אחר: כינוס שגרירי ישראל בבירות המערב, שתיערך במשרד החוץ בירושלים בראשית מרס, שמטרתו לבלום את מירוצ המערב לרכישת אהדת הערבים ורמיסת ישראל. בהתייעצויות אלה ישתתף גם שגריר ישראל ברומא אליהו ששון, שיסיים בכך את תפקידו, יפנה את מקומו לפקיד גבוה מסויים במשרד החוץ.

לאזה המאמינים עדיין באפשרות שד קבלת נשק מאמריקה יינתן תחליף להזנת תקוותיהם. בחודשים הקרובים יגדל נפח משלוחי המזון העודפים מארצות-הברית לישראל, כמתח-חינם.

סנפציה שתעסיק בקרוב חובבי נחושים דיפלומטיים: שגרירת החדש של מוסקבה בקאהי, ייבגני דימיטרייץ' קיסלב, הנו ממוצא יהודי. אמו של השגריר היא יהודיה ילידת קיוב.

המצב הכלכלי הקשה יפגע בחודשים הקרובים בשורה שלמה של מפעלים. המועמד הראשון: ענף הסקסטיל והצמר.

נקודת סכנה שנייה: ענף הבנייה. אם שילמת כבר כסף לקבלן עבור דירה שתמסר לך בעתיד הקרוב, קיימים סיכויים רציניים שהקבלן לא יוכל להשלים את הבנייה. הסיבה לכך היא חוסר האשראי החמור, שאילץ את הקבלנים ללוות סכומים ניכרים ברבית קצוצה של 20 עד 30 אחוז. נציבות מס ההכנסה המסרבת להכיר ברבית זו כסעיף הוצאה ודורשת תשלום מסים מלא, עלולה לגרום לפשיטות רגל של קבלנים רבים.

אם אתה רגיל לקרוא עתון יומי בתירתדו, צפויה דך הפליה לרעה. בפגישת שר המסחר והתעשייה עם מו"לי העיתונים, הודיע כי לא ירשה בשום אופן העלאת מחירים, פן יעלה האינדקס. העיתונים המפלגתיים יכסו את גרעונם המוגדל עלי ידי תמיכה מוגברת ממפלגותיהם, הנהנות מן החלוקה הכללית של רכוש המדינה. עתונים בלתי-תלויים יצטרכו לשאת בהפסדים או להוריד את מספר העמודים ואיכות החומר שהם מגישים לקוראים.

הסופר שדום אש עלול לא למצוא את המנוחה והנחה בחווילתו כבתיים. אש, שהקים את ביתו החדש, הנשקף על פני הים, כדי לחיות בו את שנות זקנתו, לא חדל להוות מוקד לאיבתם של הדתיים, בגלל ספריו בעלי המוטיבים-הנוצריים.

„מלכות ישראל עד

(ראה שער)

לעורר גיננים והחלטות מלליות, אך עם הנצחנות הראשונים יתחיל החיזור אחרינו.

אתה סבור שצירפת ובריטניה תעזורנה לביצוע תוכנית זאת?
הצירפת ירצו שנועזר להם לשוב ללב נון. האנגלים היו והינם האויב העיקרי של גוי. הם קבעו את צורת האזור ושומרים עליה. האינטרסים המנוגדים בין אמריקה ואנגליה פועלים שוב, כאשר הפועלו אז.

אתה מצפה לירידות סובייטית?
אנחנו מניחים כי היום — והדגש הוא על המילה היום — אין לרוסיה תוכניות של התפשטות במזרח התיכון. יש לה די עבודה באירופה ובסין, עד לסיכוב השני או השלישי שלה. זה נותן לנו יסוד מספיק להרשות לעצמנו להיות ניטראליים, כי זה דרוש לנו היום להחזיר העם היהודי ולהקמת המלוכה. בניטראליזציה של האזור היינו רוחשים לא רק את אהדתם של עמי אסיה כהודו, כי אם גם שינוי מצד רוסיה, ואולי עוד יור תר גדול מאשר בשנת 1948.

* * *

„לבטל את שביתת-הנשק“

מניין יבוא הכוח להגשמת תוכנית זאת ולהחזקת השטח שייכבש?

למלחמת כיבוש, יש כיום כוח אפילו לישראל לבד. ואגב, מי שסבור שאין לנו כוח לזה, ממילא יגיע למסקנה שאין לנו הכוח לזה על חיינו ושנושמו. היום מודים אנשי המטרה במדינה ובצבא כי ב-1948 יכולנו לכבוש הלאה. באופן יחסי, לפי שעה, כוחנו הוא בדיוק כמו שהיה אז.

והיחזרים כגולה יתגייסו, לדעתך, להגשמת תוכנית זו?

בשעת מלחמה שוב יוכיח העם היהודי כי עולם את נאמנותו ומסירותו, כמו שהוכיח אז. לדברים גדולים הוא יבוא. אף-על-פי שהת' אדש ביחס לתפקידי המדינה. זה נמאס לו. ביהוד כשנוכח לדעת שזה שק נקוב של שנו. כמובן שגם בזה, כמו בענינים אחרים, חוסר ההסברה, חוסר ההבנה, יזיק. המרחב, על אפשרויותיו הכלכליות העצור מות, ימשוך גם עליה המונית.

אתה רוצה, אם כן, להכריז על ביטול חוזה שביתת הנשק?

כמו שביטולנסקי דרש כי ההסתדרות הי ציונית תנסה את המטרה שלה, כך יכול הקונגרס הציוני הקרוב, כגוף המייצג את עם היהודי ולא את המדינה, להכריז על הסטות של תנועת-השחרור של העם היהודי. המטרה היא קיבוץ כל העם היהודי בגבולות ההיסטוריים של ארץ-ישראל והקמת מלוכה ישראל.

* * *

„תנועת שיחזור חדשה“

הכוח השני שיכול ויחייב לעשות זאת, הוא ראשי היהדות הדתית, הדורשים כיום כי ה' מדינה תחיה על פי חוקי התורה. דרישתם זו יכולה לקבל יתר כוח ויתר כבוד אם הם בראש חזרה וראשונה לא יהיו כנועים להסכמי רודוס, הסכמים של גויים, או למשרד-החוק „הישראלי“, ויכריזו על מלחמת-שחרור הי ארץ כמחצית עשה, החל בתורה וכלה ב' רמב"ם. ומכיוון ששני אלה לא יעשו זאת, יש מקום להקמת תנועת-שחרור לאומית, כמו שהיתה, עם תנועת-נוער חדשה.

אתה חושב שיהדות העולם תיע- נה לזה ותהפוך כוח פוליטי פעיל?

זה ענין של תנועה, הלווקת את הדברים ליד. ויבטינסקי ידע להלהיב את הממונים לרעיון המדינה והצבאות, למרות כל החי- נון המנוגד של הציונות. תנועה לאומית גם יכולה להקים לעצמה תנועת שחרור עצמי אית.

לפני 15 שנה השבע עזה קצירה-משטרה הכריזי מורטון בדות כמה מחבריו, אל עזית-הגג בבית בשכונת פלורנטינ בתראכיה. כעבור דקות מעטות נורה ונהרג אברהם („יאיר“) שטרן, בן 35, מייסד מחתרת דוחמי חרות-ישראל, האיש הראשון בהיסטוריה העברית החדשה שהכריז מלחמה על האימפריאליזם הכריזי וזיהה אותו כאויב האמיתי של תנועת-השיחזור העברית.

אחד ממונחגי דח"י היה דוקטור ישראל שייב, שכונה את עצמו במחית תרת בשם „אדד“, על שם אדד הדני, החוקר היהודי מן המאה התשיעית, שיצא לבקש את עשרת השבטים. אדד, אירואיזוג דח"י, הוסיף גם אחרי פירוק דח"י להטיף לרעיונותיו, שלא נתקבלו על דעת חבריו בהנהגת דח"י.

בשנים האחרונות ערך ד"ר אלדד-שייב את „דברי הימים“, כתביעת שמטרתו היתה להחיות את העבר. אינם עיסקו העיקרי הוא הוצאת „סוגם“, ירחון בעל דעות מנוכשות וקיצוניות. בשבוע האחרון הסכים ד"ר אלדד (44) זו הפעם הראשונה דתת ראיון מיוחד להסכת דעותיו. ראיון זה התקיים בביתו ברחוב אברבנאל בירושלים. להלן תוכנו המלא של ראיון זה.

האם אתה סבור, ד"ר אלדד, כי המציאות כיום דומה למצב שהיה קיים בימי חייו של יאיר?

כן, בעיקרו זה אותו המצב, אם כי בשלב אחר. המדינה העלתה את בעית העם והארץ למדרגה גבוהה יותר, אבל היא לא שינתה אותה. אחרי גילי, היתה תנועתו של יאיר הראשונה שנולדה בארץ ולא בגולה. נקודת המרכז שלה היתה בארץ.

ולח"י היתה לדעתך, תנועה אר- צישראלית?

כן, בהחלט. אולם יאיר הדגיש שהעם כולו נושא את האדנות על הארץ. זהו ה' הבדל הגדול בינו לבין קבוצות „כנעניות“ למיניהן. הציונות של היום צימקה גם את העם וגם את הארץ. כל הכשלונות שלנו גוב' עים מזה שהציונות חדלה לחשוב על העם הי' הדוי כולו כסובייקט, ועל ארץ-ישראל כולה כאובייקט.

בזמן האחרון, כשאנו מדברים על „הארץ“, „ארצנו“, הרי הכוונה היא למדינת ישראל בלבד. אנחנו מדברים על „ישראל“, והכוונה היא למליון וחצי היושבים בישראל. מנקודת ראותו של לח"י, של יאיר, המטרה צריכה להיות להחזיר את המלחמה לעם כולה, על הארץ כולה. אין זו רק מלחמתם של אורחי ישראל על גבולות מדינתם.

צמצום המלחמה הוא שהוריד את משק' לה של הציונות ושל המלחמה גם בעיני הגויים.

* * *

„אין אומה סורית וירדנית“

כשאנחנו מדבר על הארץ, לאיזה גבולות אתה מתכוון?

אנחנו אומרים שהגבולות שקבע אלוהים הם גם הגבולות הגיאופוליטיים של הארץ. הוא קבע את זה, הגבול מה יאזור עד הפרת, כי יש הגיון גיאוגרפי, כלכלי ובטחוני בג' בולות אלה.

כשאנחנו אומר „מהפרת עד הי- אור“, אתה מתכוון לגרות שני ה- נהרות האלה ממש, או לגבולות ה- נוכחיים של מצרים ועיראק?

אני מתכוון לנהרות ממש. גם גבולות המנדט היו מלאכותיים, פרי הסכמים בין אימפריות, ללא יסודות איתנים והיסטוריים. חשוב לזכור את זה, מפני שהתרגלנו לדבר על העם הסורי והעם הירדני. אין דבר כזה. אם משהו יקבע היום גבול מטול-כרם לני תניה, לא תיווצר אומה חיפאית או אומה חל'אביית.

יש לכתוב מחדש את כל מפת המזרח התיכון, והיא תכתב מחדש. השאלה היא רק אם אנחנו נהיה בין הכותבים.

האינך חושב שיש עם ערבי ו- תנועה ערבית לאומית?

יש ערבים, אבל אין יחידה לאומית ערבית. יש תנועה, יש שאיפה להקים דבר כזה, ו' נוסף לסכנה הצפויה לעם בתפוצות, זו סכנה

מכתבים לחברי במזרחי — (פנימי ו) —

כותרת זו הפכה זמזן לתנועת-הצורה הי גורמת לפיק ברכים ולחל מתניים במקומות רבים. כי בעזרת פרסומי אלה, המודפסים במכונת-הדפסה לקוייה בשורות צפופות על גבי גליונות-ניר גדולים, גילה מלכאל גרינ' וולד שורה ארוכה של שערוריות במדינה, החל בעניני קסטנר וכלה בעסקי עמוס בן גוריון.

בשבוע שעבר, עת התכונן גרינוולד להופיע במשפט שהגיש נגד ישראל רודולף קסטנר על שבועת-שקר, הספיק להטיל עוד מכתב: גליון מס' 49. ככל קודמיו, הצטיין במחרות של פנינים מלליות, גילויים והשמעות. בין השאר:

• הטענה כי מפקד משטרת ירושלים, לוי אברהמי, המיון טלפונית למשרדו את מנהל בתי-המשפט, השופט יהושע אייזנברג, ערב מתן פסק-הדין במשפט רומק, הודיע לו שהמדינה בסכנה והתחנן לפניו למנוע



מפקח מחוזי אברהמי

הזמנה טלפונית ?

מן המשטרה את חפרה של זיכוי רומק. • „כלום ידוע לרכנות הראשית שבכל בתי-המשפט... מגישים לנשבע תנ"ך בהר צאת המיסיון הבריטי?"

• „מכנים חוק שיאסור את יציאתם מן הארץ של אנשי מילואים. ואני שואל: ומה על חברים חסונים כאהוד אבריאלי וטדי קולק, שלא שרתו אף יום בצבא?"

• על בי. גיי: „...אדם שכל גבורתו בגיוופים ובצעקות, ושללא הצליח אפילו בעזרתם (של) אחי (אהוד) אבריאלי ואיש הלח"י לשעבר יהושע כהן" להעמיד על רגליו את משק הצאן בשדה-הבוקר..."

• „אביגדור המאירי עוד יקבל את שלו בעולם הבא על שתמך בסמרטוט זה (העתון) ההונגארי אוינקלט, בו שולטים חבריו של הד"ר קסטנר..."

• „חידון" משפתו של איזה שוטר ער' מות לרכוש מפעל שוקולד עצום? מיהו השוטר שעסקי משפתו עלו מ' 6—5 מייבוא חומרי בנין ל-70—65 מייבוא זה?"

התפרון לא ניתן, אך גם לא היה קשה: יתוקאל סהר.

עתונות

קול מן הקבר וזו

כרות רפאים בטירה עתיקה, מתהלכת רוחו של הדור המנוח בקביעות דייקנית על עמר די דבר. פעם בחודש נאלץ העתון-האח ה' (המשך בעמוד 8)

• שניהם חברי משק שדה-הבוקר.

גדות היאור והכרת



מה אחרת? כאן בארץ אין כיום ספונטאניות בעם ובנוער להגיב בזעם על שערוריות פוליטיות או מוסריות. זה מוכיח שהעם חולה, ואת החולה, כמו את הילד, מצילים גם מבלי לשאול את פיו.

בשלטון של מי היית רוצה, אם כן?

לא נדבר על שמות. נדבר על תוכן. הדבר ההכרחי הראשון הוא פיזור כל המסגרות המפלגתיות, שהן שורש השחיתות במובן הרחב ביותר, לא רק השחיתות הכלכלית, אלא גם השחיתות הפוליטית. על כן, עם כל התועלת שיש בגילוי השחיתות, שמגלים אותה העולם הזה או שורת המתנדבים, או פרטיון כמו רומק, אין בהם בלבד כדי למוטט את משטר השחיתות, ששרשו עמו קים מאד.

אילו הייתה קיימת תנועת נוער לאומית, ועמה הכוח המבצע את המשימה, יכלו לבצע את המהפכה תוך 24 שעות ללא שפיכות דמים, מתוך ההנחה שגם ראשי הצבא שלנו מכורים בחומרת המצב ואינם משוחזרים שר חוד פוליטי. עליהם רובצת אחריות היסטורית, אלא שאין להם העזו לפרוץ.

איר היה העם מגיב על הפיכה מסוג זה?

מהפכה כזאת הייתה זוכה להתלהבות מצד כל העם, אפילו מצד רבים אשר נסחפו, שלא מרצונם, בורם השחיתות. אפילו הטובים במפלגות אין בכוונם עוד להשתלט על הרום העכורי, גם הם מרכינים ראש ומשתעבדים. אין הם רוצים לסכן את ההישגים הפרטיים.

דברת על מלכות. האם זו אימפריה או מונרכיה?

היא לא אימפריה, כי אימפריה היא התפשטות של עם מחוץ לגבולות ארצו, ואילו מלכות ישראל היא ריכוז של העם בתוך הגבולות שלו. המושג מלכות איננו בא לי ציין דווקא מלך.

שאל דויד הוכיחו שניהם שצדק העם בדרשו מלך. ולא שמואל שהתנגד לכך. אצלנו, למשל, מכבדים מאד את המלוכה באנגליה ואת הקיסר בחבל, אך מלגלים על "מלך" יהודי, ממש כשם שליגלו פעם על "צבא יהודי". ואף על פי כן, במושג "מלכות" לא נאמר דווקא "מלך".

אם כן, מה בא המושג מלכות לציין?

הוא מציינ את עצמאותו הפוליטית המלאה ואת עצמיותו הרוחנית של העם. עצמיות זאת, אין פירושה הסתגרות מוחלטת מתרבות העולם, כי אם ברירה וסגול של ער כים והישגים חיוביים שבעולם לרוח האומה, ולא כמו כיום, בליל תרבותי של מוסקבה בלנין-הוליווד.

החלום כי "מציון תצא תורה" איננו חלום שוא. ריכוז כל כוחות הרוח והחומר של העם היהודי יחולל נפלאות גם בתחום הרוח והמוסר. אנו דוגלים גם בבנין בית-המקדש השלישי, כי זהו סמל וביטוי לרוחנו העצמית ולעוצמתנו.

המפלגות וכל ה"אידיאולוגיות". יש יחס ציני לכולן.

אולם הטיפוס של הנוער שקם לנו כאן, שתלינו בו כל כך הרבה תקוות, הוא אמנם משוחרר לגמרי מהגלותיות במובנה הגופני, אך הוא לא השתחרר מן הגלותיות במובן הנפשי. הוא משועבד לעסקנים ולמצעים המפלגתיים מתמול שלשום. על כן אין מה פכנים בין הנוער.

הפסבדו-מהפכנים במפ"ם הם זעיר-בורגנים קיבוציים. מההפכנים ממק"י הם סוכים נים זרים. מההפכנים מימין, אלה שעשו פה את המהפכה של גירוש השלטון הזה, הפכו להיות למפלגה ליברלית לאומית, אבל לא מהפכנית, מתוך הערצת אידיאלים של חרות הפרט ודמוקרטיה פורמלית, שהם טובים ויפים אולי בשביל אומה כתיקונה, כאנגליה או כשבדיה, שבעיתן אינה בעיה של חיים ומוות.

מהפכה תוך 24 שעות

איזה משטר דרוש בארץ, לדעתך, להגשמת תוכניתך?

משטר איננו אידיאל הוא נובע גם מן הצרכים וגם מן התנאים שעם נתון בהם. השאלה היא: איזה משטר דרוש לנו בש"ע זה להגשמת המטרה המסוימת, ולא איזה משטר הוא הנעים. על כן יש לקבוע שדרוש לנו משטר-חירום חמור, משועבד לאינטרסים העליונים של האומה.

דיקטטורה?

זוהי מילה זרה, ולרוב היא גם קשורה בדיקטטור אישי. אינני רוצה להשתמש בה. אין היא אומרת דבר. סטאלין, מוסוליני, פירון, טיטו, כל אלה היו דיקטטורים, אך לכל אחד מהם היה משטר אחר ושרשים אחרים. התוכן הוא הקרע.

מה שנקרא אצלנו דיקטטוריה הוא שקר, גם מפני שלמעשה זהו שלטון של כמה מ"אות עסקנים, היושבים על כתפי כמה אלפי איטנסטים. אין שואלים את העם ביחס ל"שאלות היסוד.

אילו נשאל, האם היה העם עונה את התשובה הרצויה לך?

אין בטחון שאילו נשאל העם היה נותן את התשובה הנכונה באמת. מבחינה זו, אין לנו עדיין אומה המתמצאת התמצאות פוליטית נכונה. פשוט מאוסר חיים ממלכתיים של שנים רבות.

מה שאירע באירופה מוכיח גם שהעם בי המינוי איבד את האינסטינקט הבריאי. דוג

מלתי-תלויה בתנועה הציונית?

כן. תנועה בעלת גופים מבצעים. בשנת 1938 תוכנן יאיר פלישה של 40 אלף צעירי רים יהודיים מפולין לכיבוש הארץ בכוח הנשק. זו הייתה תוכנית בלתי-תלויה בהס"תדרות הציונית. בן-גוריון, המחל את ה"תנועה הציונית כתנועה עצמאית, עושה שגיאה גדולה, כי על ידי זה הוא מחסל גוף ש"אינו תלוי בהתחייבויות הממשלה.

התנועה הציונית הייתה בראשיתה פו-ליטית. מפא"י וגרוריה הפכו אותה לפרה חולבת, חסרת רצון וכוח פוליטי.

האין ידירה מועצים לך להימנע מהכרזות כאלה, לפחות מטעמים טכסיים?

לא ראשית, מפני שזה מטשטש את מטרתנו בנפש העם והנוער. שנית, מפני שזה מחליש אותנו בעיני העולם. שלישית, וזה העיקר, דרך ההסתננות והרמאות לא הצי ליחה גם בעבר. האויבים ממילא דנים אותנו לפי מה שאנו חייבים להיות.

"הדת היא יסוד החיים"

הד"ר אהרן, מה צריך להיות ח"כסם הרעיוני של התנועה שאתה מדבר עליה? האם תהיה בכלל ציונית?

המושג ציונות התגון. גם כל מי שמתנגד כיום למדינה קורא לעצמו ציוני. על כן יש להגדיר את המטרה, שהיא החזרת העם היהודי כולו לגבולות ההיסטוריים והחייאת רוח ישראל ותרבותה, הפועלים בתורה ש"בכתב ובעל-פה.

תהיה זאת, אם כן, תנועה דתית?

המושג "דת", כפי שמשמשים בו אצלנו כיום, איננו הולם את תרבות ישראל המקורית. זהו מושג שבא אלינו מאירופה, שם הופרדו דת, מדינה ואומה. על כן מופיעה הדתיות כתואר שיש לחיות אתו או בלע"דיו. יכול להיות צרפתי דתי או בלתי-דתי, קאתולי, פרוטסטנטי או אתאיסטי.

דת ישראל צמחה עם לאומיות ישראל ועם ממלכתיות ישראל, ללא הפרדה. דת ישראל היא לא רק ענין של אמונה, אלא של אורח ומבנה החיים כולם. בעינינו, זה הביטוי ל"תרבות ההומאנית ביותר.

האם דרושה דעתך גם בארץ תנועה חדשה להגשמת הדברים האלה?

יש סימנים בארץ שנמסו על הנוער כל

הנוער הלאומי, שתפקידם בשעה זו לחנך את עצמם לפי עקרונות אלה ולהפיץ את הרעיון.

מי תומך ב"סולם"?

סולם אינו נתמך על-ידי שום גוף, ואין לו מודעות. אולם תפוצתו גדולה באופן יחסי מן הרגיל בין כמות כבודות מבחינה ספרותית.

לסולם יש 650 חותמים קבועים, שהם ה"בסיס. כמות דומה נמכרת במכירה חופשית, ולאחרונה עלתה התפוצה מאד. חלק גדול נכרך בכרכים, שאנשים רוכשים אותם ב"שלמותם.

נוסף על כך ישנם ידידים התורמים סכומים שונים. כל העבודה בעריכה ובכתיבה, בהגהה ובמינהלה, נעשית בהתנדבות.

איפה מריכוז הגרעין הפעיל?

המערכת והמנהלה הן בירושלים. המנהל הוא עמנואל הנגבי, ממפקדי לח"י הראשוני, נים, בעלה של קריינית לח"י גאולה כהן. המשתתפים הקבועים הם ד"ר י. ה. ייבין, פנחס הלר, עמנואל כ"ץ.

ואתם רואים את עצמכם כממשיכי דרכו של יאיר?

נקודת המוקד של יאיר הייתה בזאת שהח"זיר לעם היהודי בשעת השפל האיומה ביותר את היוזמה ההיסטורית, בזאת שיצא ראשון למלחמת שחרור ממש. לא למלחמת הגנה וגם לא להגנות אקטיביסטיות, כי אם למלחמת שחרור.

כשלוננו היום הוא בזה שאיבדנו את היוד מה ההיסטוריה, הפוליטית והצבאית. בנקודה זו אנו עומדים שוב במצב דומה כמו אז. חייב לקום כוח אשר יחזיר לעם היהודי את היוזמה הפוליטית והצבאית, על יסוד ההכרה העמוקה של כוחנו ויעודנו, וגם של האפשי ריות הפוליטיות הממשיות גם בנו כאן וגם בעם היהודי כולו. אין זה רק אפשרי, אלא גם הכרחי.

לא תהיה פה מדינת ישראל כמו היום. או שתהיה מלכות ישראל, או חס ושלוש לא כלום.

"פלישה מיד"

ומה דעתך על המצב הפוליטי-צבאי האקטואלי?

מדיניות "השלוש" וההשלמה עם הקיים הביאה כמובן את ישראל לעברי פי פחת. אלה בצמרת היהודים בדיוק כי כל יום נוסף של שהייה יעלה לנו באלפי קרבנות, נותרה להם רק דרך אחת עוד לצאת מן ה"מיצר: להגיש אולטימטום, שעל כל ירייה מעבר לגבול נענה בפלישה ובהשמדת הכוח הצבאי של האויבים. על כך יש להודיע ב"אלפי שופרות הפירסום בעולם.

ישנם דרכים נוספות, כמובן, אך על אלה אי-אפשר לדבר מעל דפי עתון.

"לא תהיה מדינת ישראל"

הד"ר אהרן, מה אתה פועל ל-הגשמת תוכניתך כיום?

מאז פירוק לח"י כגוף המגשים את עיקרי התחיה של יאיר, הוקם הירחון סולם, הבמה הרעיונית לעיקרים אלה, הקיימת זה שבע שנים. זוהי קבוצה רעיונית, אשר סיסמתה המרכזית היא מלכות ישראל. זהו גוף בלי תימפלגתי במובן המקובל, אף כי הוא חייב לשמש גרעין לתנועת שחרור לאומית.

מתי "חזית הנוער", שכרוזתה הופצו לאחרונה?

ליד סולם הוקמו גרעיני נוער בשם חזית



ד"ר אהרן בדירתו עם בנו אריה הצברים בריאס בגוף, אך גלותיים ברוח

(המשך מעמוד 6)

מבוש לפרסם דברי התנצלות על שקרי אחיו, שהלך לעולמו.

אחרי שהכחיש רק לפני שבועות את שקר ריו על אליהו אלישר (העולט הזה 953) הר' דיע הדור השבוע, שוב מעל עמודי דבר: "בעתון הדור... נאמר בין היתר כי (סידני) סטנלי הורשע על ידי בית דין בריטי. דברים אלה אינם נכונים, ואנו מצטערים על כי הר' טעינו בנידון."

לפי כל הסימנים, לא יישכח הדור במהירות. הוא ימשיך לחיות בהתנצלויותיו.

על גלגלים

יחיאל קימלמן עבר דרך ארוכה ב-46 שנות חייו ולרוב — ברגל. קימלמן יליד פולין שזכר 18 שנות נסיון עיתונאי, היה בין הפליטים שברחו לבריית-המועצות מפני פלישת הנאצים. הוא נשלח למחנה עבודה בסביה, הצליח להשאיר בחיים ואף לשגשג רק הודות לסידרה מוצלחת של אימפרוביזציות וחצאי-שקרים.

הוא היה חוטב-עצים ביערות סיביר, צייר באובקסטון, קדוש מוסלמי בתורכמניה. לי בסוף, בתחילת 1949, דרכו רגליו על אדמת ישראל. הוא נכנס מיד לעיתונות, היה בין השרא גם עורך המדור הכלכלי של העולם הזה. אולם מלבו של קימלמן לא נמחק זכרונה

פות המשיכו חבריהם הרגליים לגרש את קורני הכרטיסים מלחנות הכניסה, לא היטסו להשתמש בכוח כלפי בעלי הכרטיסים שתבעו את זכותם להיכנס למגרש.

סוסים נגד הצירות. "תאסרו את אלה שמוכרים כרטיסים ולא נותנים להיכנס!" תבעו הצובאים בשערים. המשטרה העדיפה לעצור את הקונים.

אחד הקצינים הממונה על השער הראשי, לא חסך למען הסדר את קולו ונחת זרועו, פייזר בעזרת סוסים קבוצה של אנשי הצירות היוגוסלבית. אותו קצין שמר את השער נעול אפילו כשהופיע במקום הרמטכ"ל לשעבר, יגאל ידין, פתח אותו לשניה אחת בלבד, כשהופיעו אורחים רמי מעלה: שייקה ירקוני ועמס בן-גוריון, לבוש אזרחית.

ברגע שהחל המשחק, נכנסו מאות השוטרים לשמור על הסדר בפנים. שלושת אלפים בעלי כרטיסים נשארו בחוץ.

דעות

השמחות בכרוזים

זלמן שניאור, צאצאו המזוקן של מייסד כת חב"ד, אינו חובב את נתן אלתרמן. לא מכבר הטיף לו בכתבה שחצנית כיצד לכתוב שיר ביקורתי. אלתרמן, כך רמז, חזל לכתוב שירים בעלי רמה מאד קום המדינה, מסתפק



שוטרים ומכונות אסירים במחוזות הספורט

ההמטכ"ל נעצר, עמוס עבר

בהעתקת קטעים ממאמרים ראשיים ובחיבורם באמצעות חרוזים.

השבוע נתן זלמן שניאור עצמו דוגמה חרת תחת כיצד לכתוב שיר ביקורתי. הדוגמה, שנישאה את התואר אכזבים, השרתה כמעט על עמוד שלם של הבוקר. מי שמחפש בשירי שניאור השמחות חרוזות, בא על סיפוקו הרמלא. פריטים שניאוריים אופייניים:

• "ובין ילידי-הארץ העיניים תראנה: / צברים, הממלאים לב ריק ואידעת / בחצפת ימות המשיח: / אשר יתעבו אחים וישנאו אבות, / שנמלטו מארצות ההרג. / לא תורו בהם ולא מעשים, / רק קוצים... פרי בור רות מסמר. /"

• "אך שריקות הצבועים וחריקות עטיר הם / הן עולות על כולם, על כולם. / המ' גורשים בחרפה ממפתח ל סופר / פה נעשו לבלרים ומתקני-מדינה. / על צנע יפקחו ה' זוללים / בני בריונים על צניעות ותוהו. המ' זויפים כל מעשה ומסלפים כל אומר / משגיחים על כשרות צדיקים... /"

בחירות

מטבע עובר לסוחר

"ציק של מפא"י למכירה — שלושים לירות במקום חמישים!" קרא בחור שחרחר במבטא עיראקי במעברה הסמוכה לתלאביב. קריאתו לא עוררה שום התפעלות. בכל ה' מעברות ברחבי הארץ הפך המסחר בצייקים של המפלגות השונות למקצוע חשוב. כל הצייקים העוברים-לסוחר ניתנו על-ידי המפלגות בימי הבחירות לכנסת תמורת שירות, תעמולה או קולות. מחוסר מזומנים

• המכחיש בתוקף את השמועה כאילו הוא מבין כת חב"ד, שמועה שנוצרה עקב אחד משיריו המזדהה עם הכת. (המשך בעמוד 12)

כיצד רכוש



השבוע יכלו אזרחי ישראל ליהנות ממשטרתם. מעולם לא עשו אנשים כה מעטים מעשים טובים כה רבים, בימים כה מעטים.

בשני מקומות בארץ התגייסה המשטרה בהמוניה לשעות מייגעות של חיפושים מפרים אחר פגזים שנעלמו מבית הוריהם. בנגב נחלו חוקרים הצלחה מזהירה, כשתפסו, תוך ימים מעטים, את החשוד ברצח בן-עמי מלכמן. בתלאביב זכו לנצחון גדול יותר, כאשר אסרו חשוד ברצח התנווני קלאוזנר, הודיעו עליו מיד כעל הרוצח הוודאי. וכאילו לא הספיק כל זה, יצא רמ"ח אהרן סלע, בכבודו ובעצמו, בראש פלוגת-מחק של 80 קציני משטרה, לשבוע של עבודה בהתנדבות בישובי הספר.

אמנם, גם בכל שאר ימות השנה ממלאים השוטרים במדיהם הכחולים את תפקידם באותה נאמנות. אלא שבכל ימות השנה אין איש מזכיר את הדבר לאזרחי המדינה, ופחות מכל — קציניהם הגבוהים, שיש להם דאגות ועיסוקים אחרים לגמרי.

כל זה השתנה השבוע. תוצאות התעמולה המאובקות הוצאו מן הארון, נוקו וצווחחו. קול ישראל לא היה יכול לשדר אף מהדורת-חדשות אחת מבלי להעלות על נס את מעשי משטרת ישראל. העיתונים הנאמנים מילאו טורים ארוכים בביולטינים וגוגעים-ללב של הקצין-ליחסי-ציבור, שבשאר ימות השנה קשה למצוא במשרדו. העבודה התנהלה כרגיל, אולם זרקורי הפירסומה היו חדשים ומכוננים.

המטה הארצי נזכר לפתע בקיום פיקודי הממורמרים, שלח הוראה סודית למחוזות. המפקחים המחוזיים פקחו את עיניהם וראו מסביבם מעשי-מופת למכביר. לפתע נעשה חבר בלתי-רגיל: שני שוטרים, בגליל ובדרום, צוינו לשבח בפקודות-יום מיוחדות, האחד על כי עצר את אחיו הנגה החשוד בהתנגשות, השני על כי מסר ליומנאי תחנת רחובות שקיק נייר ובו 2500 ל"י שאבדו לחבר מישוב.

מה המריץ את סהר?

מה גרם לכל התכונה הפתאומית הזאת? מה המריץ את המפקח-הכללי, יחזקאל סהר, המעדיף לרוב את הנוחיות של חוף-ים הרצליה על טיטול-זרזים, לבלות ימים ארוכים במסדרונות הכנסת, לשפוך את לבו לפני כל ח"כ ועיתונאי שרצה (או לא רצה) להקשיב לו?

בשיחותיהם הפרטיות אין קציני המשטרה קוראים לסהר בתוארו הרשמי, "המפקח הכללי". יש להם שם מתאים יותר לגבר הפשוט, הכנוע לקומץ השולטים למעשה, במטה הארצי: "יושב ראש המשטרה". אולם עתה נאלץ גם המפקח הכללי להתפנות לעסקי המשטרה, כדי להציל מה שניתן להציל.

השוטרים שקופחו משך שנים, סבלו מתנאי שירות ירודים ומשכורת זעומה, שעה שקציניהם הגבוהים התעשרו בשירות, שוב לא היו קרקע פוריה למאמצי ההשתקה. הם דיברו, ופרטים מוזרים מאד יצאו לאחיר העולם.

האיש שלא היה

כיבוש רמלה היה מיבצע מזהיר. חייליהם של יגאל אלון, יצחק שדה ומשה דיין לכדו את המרחב בקרבות עקובים מדם. הם עברו את העיר בדהרה — והמשיכו מיד בדרך אל משלטי לטרון מכוכי החללים.

אחרי הכובשים, באו העורבים.

ביום בחר אחד, בעוד הקרבות נטושים על הגבעות מסביב, הופיעה ברחובות רמלה שיירה עליוזה של ארבע מכונות-משא, כשסמלתה החדש של משטרת-ישראל נוטע בלב הרואים הרגשה של גאולה ובטחון. היא נעצרה לפני ביתו החדש של השייך שוקרי ריווק.

שוקרי ריווק לא היה בבית. לצערו העמוק לא יכול היה להגיש את הכיבוד המורחי המקובל לאורח המכובד, בנו של ראש ממשלת המדינה החדשה, שהופיע בראש השיירה. בימים כתיקונם, היה ריווק ידוע כמכונים אורחים. כסוחר זהב בינלאומי, אחד העשירים במרחב כולו, בעל פרדסים נרחבים, שורה שלמה של בתים לאורך הרחוב הראשי של רמלה, שני בתריבד ומכונית דודג' נוצצת, לא קימץ השייך בהוצאות.

כאשר הגיעה בתו לפירקה, הכין לה מתנת-נישואין צנועה: חילת מאבן ירושלמית, בת שתי קומות, מרוהטת לפי הזמנה, רצופה מרבדים פרסיים מקיר אל קיר, מקושטת במיטב היצירות של ציירים אירופיים מפורסמים. כאות לחום חיבתו האבהית, הוסיף לה גם שני פריג'ידרים אמריקאיים.

הכל היה מוכן לחתן, אך השייך לא זכה לשמחה. הוא אסף את בתו, נטש את החילת, שבועיים בלבד אחרי השלמת הדקורציה הפנימית, וברח לעבר הירדן, שם הוא נמנה היום עם עשירי המלוכה.

חשבון בלי בעד הבית

שיירה נעצרה. סבלים במדי משטרת-ישראל, בפקודו האישי של מפקד מיבצר פתח-תקה, שקרבת החזית לא הבהילה אותו כלל, הסתערו השוטרים אל פיכתת הבית. מיבוס רמלה נעצר בשנית — הפעם ללא קרבנות.

בסדר מופתי, כשהמפקד, שהיה מייגור קרבי בצבא הבריטי, שולט היטב בכל היחידות הפועלות בשטח — ועל השטחים הפרסיים — נתמלאו המכוניות בזו אחר זו. מכל ריהטי הבית, נשארו במקום רק שולחן ותריסר כורסות-עור. פשוט לא היה מקום להעמיסם על



עמוס בן-גוריון

הלוחמים הלכו, הסבלים באו

אין להם כל יסוד לכך. המפקדה הכללית של משטרת ישראל בכבודו ובעצמו נתן את הדוגמה. כמייגור בצבא הבריטי קיבל גם יחזקאל סהר שיכון בתנאים מיוחדים בשכונת מגורים המפוארת, בצפון תל-אביב. כאשר מצבו הכלכלי השתפר, מכר את הדירה ב־28 אלף ל"י, עבר לגור באחת מארבע הווילות המפוארות, הידועות ברחבי הרצליה כ"מבצר סחרוב".

זיידה מתחת לאף

גם לקצינים אחרים היו בעיות של שיכון. לוי אברהמי, מפקד מחוז ירושלים, גר תחילה בתחנת המשטרה בקטמון. שלא כעמוס בן-גוריון, נעמו לו המגורים בבניין המשטרה. היתה לכך גם סיבה טובה: המשטרה שכנה בוילה נטושה של ערבי עשיר. הודות למאמציו של אחד מקציני המחוז, הסכים האפוטרופוס להקצותה למטרה זו.

לוי אברהמי הנו בעל זכויות רבות. יליד רוסיה, שעלה ארצה בהיותו בן חמש והתחנך בגימנסיה הרצליה, היה איכר ברעננה, פקיד חברת-החשמל, ותיק בהגנה. אין ספק שהגיע לו שיכון מתאים למעמדו. הוא הביט סביבו. לא רחוק.

ממש לפני אפו מצא את מבוקשו: חילה נטושה של ערבי אמיד, בשכונת קטמון מספר 10/144.

הבית לא היה ממש פנוי. במקרה שכנה בו תחנת משטרה. זה היה רע מאוד — למשטרה. היא יצאה, המפקד אברהמי נשאר. הבית הפך שיכונו הפרטי.

אבירי הכוכב המשושה

ילדים קטנים עזוזים להאמין כי השוטר הוא כלי-כול. בחיים אין הדבר תמיד כך, אפילו במדינת ישראל. וההוכחה: פרשת חלוקת הקרקעות לקצינים הגבוהים ביותר של המטה הארצי.

מעשה באיש בשם שלמה בן-אלקנה. בן-אלקנה זה היה קצין במשטרת-ישראל. אולם העבודה לא קסמה לו במיוחד. למען האמת, גם הוא לא קסם לעבודה. הוא התפטר.

מציוד במכתבי המלצה חמימים מידיהם של שר המשטרה ויועץ ראש-הממשלה לעניינים ערביים, יצא בן-אלקנה למלא חובה לאימית ולהפריח את השממות. השממה לא היתה רחוקה. היא גם לא היתה שוממה. למעשה השתרעה בלב האזור החקלאי הפורה של המשולש הקטן.

שם גילה אלקנה תגלית: תמורת שכר ועום עובדים ערביי המקום, הנתונים לממשל צבאי, והנטולים זכות היציאה מן האזור, מעליית החמה עד שקיעתה. מדוע לא לחלק ברכת האדמה בין חבריו המסכנים, שגשגו במדים? הוא הופיע במטה, סיפר על העושר הירוק הזורם לכיסיו מן האדמה הטובה.

בימי הביניים קראו לזה: פיאודליזם. המלך חילק את אדמת האומה לאביריו הנאמנים. תמורת שירותם. על האדמה ישבו צמיתים, שעברו לבעלות האביר יחד עם האדמה. צמיתים אלה עיבדו את הקרקע, מסרו את מחצית יבולם לאביר.

תוכנית אלקנה היתה דומה. את הקרקע יתן האפוטרופוס, את הערבים יספקו כפרי המשולש, הנתון לממשל הצבאי. מחצית היבול תגיע לכיסי האבירים. שיוכלו להקדיש את זמנם למשטרה בלי דאגות כלכליות.

כמעט כל קציני הצמרת התמכרו לתוכנית מפתה זו. היא הובאה בפני המפקדה הכללית, והשר. גם הם חשבו שהעניין בסדר. אולי חשבו, כמו אותו קצין גבוה, שענה לכתב העולם הזה: "מה יש? רק לסוחרים ולבורגנים טובים מותר? מדוע לא ניהנה גם אנחנו מהרכוש הזה?"

אולם לפתע קרה דבר בלתי-נעים. אחד מחכ"י מפ"ם שאל שאלה בלתי-ידועות בכנסת. כעבור זמן מה הופיעה הודעה צנועה בדבר: הנוהג של חלוקת קרקעות נטושות לקציני משטרה בוטל.

בן-אלקנה נתגלה כמשענת קנה רצוף. נותני מכתבי ההמלצות ביקשו אותם חזרה. בלית ברירה, חזר גם אלקנה. — למשטרה.

האם המשטרה מושחתת? (3)

חילקו את העם במטה

המכוניות. כאשר הפכה עיריית רמלה את הבית למשכן כבודה, מצאה אותו ריק גם משרידים אלה.

הרהיטים לא נגנבו. להיפך: כאשר, בשעת ההעמסה הראשונה, ביקש אחד השוטרים הסבלים רשות לקחת לעצמו כורסה אחת, ענה לו מפקדו בזעם חדור-צדק וטוהר-מידות: "זה אסור!"

הרהיטים גם לא נעלמו. להיפך: כל שוטר ידע בדיוק את מקום הימצאם. היה זה בחוריו הפרטיים של מפקד משטרת פתח-תקוה, מפקח מחוזי עמוס בן-גוריון, במבצר המשטרה.

אין כל מקום לחשד כי היתה זו עיסקה בלתי-כשרה. רכוש המדינה, שנכבש בדם הלוחמים, לא נשדד. להיפך: כיום יכול עמוס בן-גוריון להוכיח בנקל כי קנה את הרהיטים בעיסקה מסחרית רגילה מדי האפוטרופוס על הרכוש הנטוש, בכמה עשרות ל"י.

אמנם, האפוטרופוס על הרכוש הנטוש התמנה חודשים רבים לאחר שכיבוש רמלה תם ונשלם.

וגם אז הגיע ערך רהיטי שוקרי ריווק לאלפי לירות פלשתיניות.

תורת האומה — פעמיים

האומה מכירה טובה למגיניה. כאשר פשט המייגור עמוס בן-גוריון את מדיו הבריטיים, לא נשאר מחוסר קורת-רגל. הוא גם לא היה נאלץ להתגורר משך זמן רב בבית יושב-ראש הנהלת הסוכנות היהודית בשדרות הקרן הקיימת בתל-אביב. עיריית תל-אביב קנתה ממחמד אל-זעבלאחי את השטח שנועד לשיכון קציני הצבא הבריטי המשוחררים, על שם אליהו גולומב. עמוס בן-גוריון קיבל מיגרש חנינם ודירה נאה.

לא נועדה לו מגוה רבה בנחלתו. הקרבות פרצו, המדינה היתה זקוקה למיטב מגיניה. המייגור עבר לפתח-תקוה, לשיכון חנינם. דירתו ביראליהו התפתה. הוא מצא לה דיירים, תמורת תשלום לפי רוח הזמן.

עברו ימים, ואיתם עבר עמוס בן-גוריון לתפקידים גבוהים ואחראים. מפתח-תקוה נדד לארמון הצנוע של שלום ליגום בהרצליה. אולם הוא ידע שגם לזיסטה הפטריוטית של המיליונר היידידותי יש גבול. הוא דאג לשיכון חדש. הפעם מצא אותו ברמת-גן.

האומה, כאמור לעיל, מכירה טובה למגיניה — אפילו פעמיים. על מיגרש של עיריית רמת-גן הוקם שיכון שני לעוזר המפקדה הכללית של משטרת ישראל. הוא ניתן במחיר מוזל, שווה לכל נפש של עוזר מפקדה-כללי של משטרת-ישראל. הדירה ביראליהו הפכה מיותרת לחלוטין. מיותרים, עוד יותר, הפכו דייריה — קצין צבא ומשפחתו.

לגמרי במקרה הרגישה גם משפחת הקצין כי החיים בדירתו של עוזר המפקדה-כללי אינם נוחים כל כך. משום מה, נראתה דחקא דירה זו לניידות המשטרה כדירה חשודה במיוחד. כשוטרים נאמנים לתפקידם, פקודה כמעט מדי לילה, כדי לחזק שלא יאונה כל רע לדיירים. הביקורים הפריעו למשפחה, הפכו את חייה לגיהנום. אולם, כמובן, לא היה לזה שום קשר עם העובדה כי עוזר המפקדה-כללי רצה לפנות את דירתו.

הדיירים לא יכלו לדעת זאת. הם התייאשו, פינו את הדירה ללא כל תשלום ברוח הזמן. עמוס בן-גוריון יכול היה סוף-סוף למכור את הדירה במחיר הנאות. הכסף היה דרוש למימון עסקיו האחרים.

ואם עלולים אנשים צרי עין לראות במכירת שיכון-שלי-תורת-האומה במחיר מלא דבר מוזר,



מפקח כללי סהר ושר שיטרת

גם קרקעות, גם שיכון, גם מדים

האם לדעתך מגיע שכר גדול יותר לאנשים בעלי השכלה העוסקים עתה בתפקיד אחראי?"



כן! חבר קיבוץ רמת-נפתלי, יוסף שטינברג (24),

מכונאי: "בטח שמגיע להם. אך דם לומד, סובל, מקריב את שנות חייו היפות, מגיע לו משהו. ביחס לגובה ההפרש: זה ענין לשיקול. אין היום מקום לשביתות."



כן! רוקח צבי זולטוב (56) תל-אביב, טוען ש-

ניסה לשכנע את נמיר וגולדה מאירסון עוד לפני חמש-עשרה שנה: "שוויון השכר הוא שגיאה גדולה. המדינה זקוקה לאנשים משכילים שיפתחו את הארץ."

כן!

חולון: "מובן שהקדישו את ולהכיר בעיות, יותר מאלה מגיע להם פרס למהנדסים ורוס הגנים לא ירצו"



כן! זלמן גדלר (36) תושב גבעתיים, אב לשלושה יל-

דים, נהג בדן: "מגיע לאיש שיש לו כשרונות והוא מצל אותם לטובת כל הציבור להרויח לפחות כמו חבר דן. בי רור שמגיע לו הרבה יותר בעד כל השנים שהקדיש ללימודיו, ושגרמו לו על כן הפסד ניכר."



כן! תלמידת הפקולטה לסוציולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים, רות גולן (18): "אפילו מהבחינה ה-אנוכית שלי אני סבורה שלמנהלים ולמתכננים, שהם אנשי ההשכלה, מגיע יותר מאשר למבצעים שאינם משקיעים מחשבה בעבודתם, והפועלים לפי הוראות."



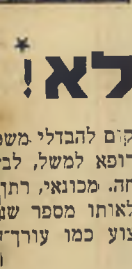
לא! "כל אדם נותן לחברה כפי היכולת שלו ומקבל לפי צרכיו." מצטט דן שרני (21) סטודנט לבנין בטכניון בחיפה. "כל המשכורות צריכות להיות שוות, אם כי נכון שמי שמשיקע יותר, מגיע לו קצת יותר."



כן! רופא עצבים לוי הטנדורף (67), רופא במוסד רות: "עד שהתחלתי לעבוד כרופא עברו כעשר שנות לימודים ונסיון. רופא עובד בלילה ובשביתות, אין לו שעות עבודה קבועות. ברור שמגיע לו יותר."



לא! טרקטוריסט יליד קב הורוביץ (22) מפתח-תקיה, רוק: "לא חשוב אם משהו למד, בגלל זה שלהרבים שלו היה הרבה כסף. העיקר שיקבל מספיק בשביל לחיות ב-אותה דרגה כמו הפועל הפשוט."



כן! שמואל דון (30) עלה מפולניה לפני שמונה שנים, כיום פועל, אב לשלושה ילדים ביפו: "אין להשוות עבודת ידיים לעבודת ראש. הרופאים והמהנדסים למדו לטובת העם והמדינה, לא בשביל עצמם."



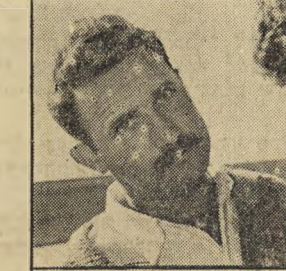
לא! פקיד לשכת ה-עבודה בכפר ק-דימה, דוד מילר (25): "אולי מגיע להם יתר, אבל בתנאי היום, אין מצב המדינה מאפשר הגדלת הפער במשכורות, זה יגרום כל מיני דרישות העלולות לסכן את המדינה."



לא! "עכשיו שעת חירום במדינה, כור-לם צריכים לר-דה לגב, טוען עזר פורן, מרכז משק כפר עזה (מול הרצועה). עזר בן-ה-24 הוא יליד קיבוץ גבע, "אין מקום לתוספת, ומי ש-תובע זאת, בכלל אינו רואה מה שנעשה במדינה ואינו מתחשב בצרכיה המיוחדים בשעה זו."



כן! מנהל בית-הספר באבן-היהודה, צבי גיארון (34): "חסר הבדלי משכורת של האינטליגנציה העובדת מגרש כוחות גבריים ממקצועות כהוראה. הי-מריחות בין עובדים אלה עלולה להתנקם במדינה בעתיד הקרוב. מעטים מאד הם כיום הנערים הבוחרים במקצוע ההוראה."



כן! וילהלם שטיין-לי-מד בגרמניה ריר-כוז ותיכון מים במוסד גבוה, כיום הוא בעל-מלאכה בגדרה. סבור הוא: "בגלל-לל הלימודים והמעמד הסוציאלי הגבוה של האקדמאים מגיעה להם האפשרות לרמת חיים גבוהה. פשוט מגוחך שנהג מוגיית ישת-כר יותר מאשר רופא, למשל."

בנות ברחבי הארץ על השאלה הבוערת של השבוע



כן! בנו שניידר (63) סוחר הלבשה מ-נתניה:

שמגיעה לאקדמאים תוספת שכר גבוהה בגלל זה שהם אינטליגנטים. אחרת בכלל לא כדאי להיות משכיל, או ללמוד מקצוע חיוני למדינה, כי זה לא משתלם.



כן! נעמי טברמן (20) נשואה, עלתה לפני ארבעה חודשים מטורנט, קנדה. כיום היא בקבוצת גשר אוזב: בטח שמגיע לאדם שמשקיע יותר בעבודתו ל-הוציא ממנה יותר הפרשי שכר מושכים את הנוער ללימודי מדע.



כן! חושב אבן-יהור, דה, האנס דיויס (45), פקיד, אב לשני ילדים: ההוצאות של ה-עובדים האקדמיים גדולות יותר: הם צריכים תנאי חיים גוויים יותר, גם המשכורות צריכות להיות יותר גדולות מעובד רגיל.

חושב רמת-גן, יוסף תג'אגי (32) טייה שעלה מ-טריפולי לפני שמונה שנים, למד רק בבית-ספר עממי: אם לא תהיה להם משכורת טובה יותר אז הבנים שלהם כבר לא ימשיכו ללמוד ויהיו כמו אני.



כן! אריה יעקובוביץ (46) סוחר מתל-אביב: פועל פשוט יכול להיות כל אחד. רופא או מהנדס יכולים להיות רק בעלי כשרון וכח רצון, לכן מגיע להם שיקבלו משכורת הרבה יותר גבוהה מאנשים שלא למדו כלום. פער עשוי לעודד את ה-אקדמאים לעבוד למען המדינה.

פועל מיכני יו-סף מלאכי (27) אב לשני ילדים, תל-אביב: אנחנו עובדים יותר קשה מהם. מי שלומד, עובד אחר-כך קל, אבל אנחנו כל ה-יום עובדים קשה, לכן לנו מגיע אפילו יותר משלהם.

לא! "לכל בעל הש-כלה מגיעה מש-כורת לפי התור-עלת שהוא מביא לציבור. סתם תואר אקדמאי אינו מצדיק כבר משכורת גבוהה", סבור ישעיהו נייר (34) חובש בבית החולים גן-מגד. ישעיהו הוא תושב רמת-יצחק. "זכורים הימים בהם היו הרופאים חלוצים כמו כולם."



כן! מדריך גוני (20) ישובי עולים ב-נגב, יוסף בר-סקי (20), בן כפר ויתקין: "מס-פיק שאדם סובל שנים רבות ו-מתגיע כדי ללמוד משהו שיועיל לחברה. החברה חייבת לשלם לו כראוי, יותר מאשר לפועל פשוט."

חושב אבן-יהור, דה, האנס דיויס (45), פקיד, אב לשני ילדים: ההוצאות של ה-עובדים האקדמיים גדולות יותר: הם צריכים תנאי חיים גוויים יותר, גם המשכורות צריכות להיות יותר גדולות מעובד רגיל.



כן! חושב אבן-יהור, דה, האנס דיויס (45), פקיד, אב לשני ילדים: ההוצאות של ה-עובדים האקדמיים גדולות יותר: הם צריכים תנאי חיים גוויים יותר, גם המשכורות צריכות להיות יותר גדולות מעובד רגיל.

חושב רמת-גן, יוסף תג'אגי (32) טייה שעלה מ-טריפולי לפני שמונה שנים, למד רק בבית-ספר עממי: אם לא תהיה להם משכורת טובה יותר אז הבנים שלהם כבר לא ימשיכו ללמוד ויהיו כמו אני.



לא! פועל מיכני יו-סף מלאכי (27) אב לשני ילדים, תל-אביב: אנחנו עובדים יותר קשה מהם. מי שלומד, עובד אחר-כך קל, אבל אנחנו כל ה-יום עובדים קשה, לכן לנו מגיע אפילו יותר משלהם.

חושב רמת-גן, יוסף תג'אגי (32) טייה שעלה מ-טריפולי לפני שמונה שנים, למד רק בבית-ספר עממי: אם לא תהיה להם משכורת טובה יותר אז הבנים שלהם כבר לא ימשיכו ללמוד ויהיו כמו אני.



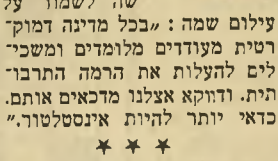
לא! "אסיר לנו ל-צור מעמדות, צ-ריך ליצור עם" טוען פקיד עיריית תל-אביב אב-רהם אורליצקי (40) פלמחניק ל-שעבר, בוגר מכללה לכלכלה. "גם בין הפועלים יש בעלי השכלה, למה לקפח אותם?" פער עלול להביא לידי הבדלי מעמדות שיז-קו לבריאותה של המדינה.



כן! יצחק פגל, (76) סוכן נוסע מתל-אביב: "בכל ה-עולם נהוג שהמשכילים הם בעלי משכורות גבוהות יותר. זה מצב לא נורמלי, שהמהנדס שתיכנן מכונה יקבל פחות מהפועל ה-עובד עליה, ואינו משקיע משלו. הפער צריך להיות פיצוי הוגן לאלה שיש להם דמיון יוצר."



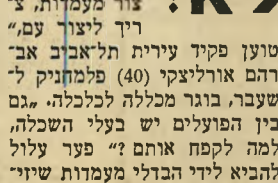
כן! עקרת-בית מפר-דס חנה, שביק-שה לשמור על-עילום שמה: "בכל מדינה דמוק-רטית מעודדים מלומדים ומשכ-לים להעלות את הרמה התרבו-תית. ודווקא אצלנו מרכאים אותם. כדאי יותר להיות אינטל-טור."



כן! "הפער בין מש-כורת הפועל ל-עובד המנהלה היא הפיצוי עבור כל ההוצאות והשנים שהקדיש ללימודים. האח-ריות מטילה חובות ויש לשלם בעד זה", טוען מכונאי אלכסנדר ברזילי (30) אב לשני ילדים מר-ג.

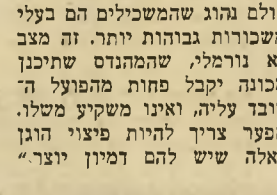


כן! אהרון משה (52) הוא טבח במעב-רת בנימינה, ב-ארץ חמש שנים. רק כשהוצ-ה השאלה בפניו נודע לו כי קיימת בעיה כזאת בארץ: "לא יכול לה-יות שזה ככה. אפילו ברוסיה יש הפרשים גבוהים במשכורות בין אלה העוסקים בעבודה אחראית ובין הפועלים הפשוטים."



כן! אהרון משה (52) הוא טבח במעב-רת בנימינה, ב-ארץ חמש שנים. רק כשהוצ-ה השאלה בפניו נודע לו כי קיימת בעיה כזאת בארץ: "לא יכול לה-יות שזה ככה. אפילו ברוסיה יש הפרשים גבוהים במשכורות בין אלה העוסקים בעבודה אחראית ובין הפועלים הפשוטים."

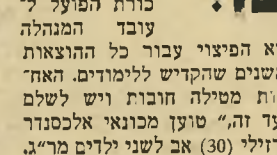
כן! יצחק פגל, (76) סוכן נוסע מתל-אביב: "בכל ה-עולם נהוג שהמשכילים הם בעלי משכורות גבוהות יותר. זה מצב לא נורמלי, שהמהנדס שתיכנן מכונה יקבל פחות מהפועל ה-עובד עליה, ואינו משקיע משלו. הפער צריך להיות פיצוי הוגן לאלה שיש להם דמיון יוצר."



כן! עקרת-בית מפר-דס חנה, שביק-שה לשמור על-עילום שמה: "בכל מדינה דמוק-רטית מעודדים מלומדים ומשכ-לים להעלות את הרמה התרבו-תית. ודווקא אצלנו מרכאים אותם. כדאי יותר להיות אינט-טור."



כן! "הפער בין מש-כורת הפועל ל-עובד המנהלה היא הפיצוי עבור כל ההוצאות והשנים שהקדיש ללימודים. האח-ריות מטילה חובות ויש לשלם בעד זה", טוען מכונאי אלכסנדר ברזילי (30) אב לשני ילדים מר-ג.



כן! אהרון משה (52) הוא טבח במעב-רת בנימינה, ב-ארץ חמש שנים. רק כשהוצ-ה השאלה בפניו נודע לו כי קיימת בעיה כזאת בארץ: "לא יכול לה-יות שזה ככה. אפילו ברוסיה יש הפרשים גבוהים במשכורות בין אלה העוסקים בעבודה אחראית ובין הפועלים הפשוטים."

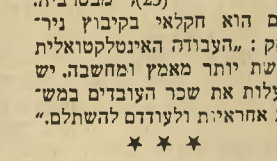


כן! אהרון משה (52) הוא טבח במעב-רת בנימינה, ב-ארץ חמש שנים. רק כשהוצ-ה השאלה בפניו נודע לו כי קיימת בעיה כזאת בארץ: "לא יכול לה-יות שזה ככה. אפילו ברוסיה יש הפרשים גבוהים במשכורות בין אלה העוסקים בעבודה אחראית ובין הפועלים הפשוטים."

כן! יצחק פגל, (76) סוכן נוסע מתל-אביב: "בכל ה-עולם נהוג שהמשכילים הם בעלי משכורות גבוהות יותר. זה מצב לא נורמלי, שהמהנדס שתיכנן מכונה יקבל פחות מהפועל ה-עובד עליה, ואינו משקיע משלו. הפער צריך להיות פיצוי הוגן לאלה שיש להם דמיון יוצר."



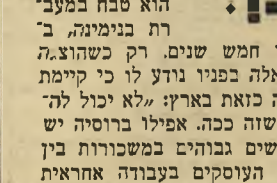
כן! עקרת-בית מפר-דס חנה, שביק-שה לשמור על-עילום שמה: "בכל מדינה דמוק-רטית מעודדים מלומדים ומשכ-לים להעלות את הרמה התרבו-תית. ודווקא אצלנו מרכאים אותם. כדאי יותר להיות אינט-טור."



כן! "הפער בין מש-כורת הפועל ל-עובד המנהלה היא הפיצוי עבור כל ההוצאות והשנים שהקדיש ללימודים. האח-ריות מטילה חובות ויש לשלם בעד זה", טוען מכונאי אלכסנדר ברזילי (30) אב לשני ילדים מר-ג.

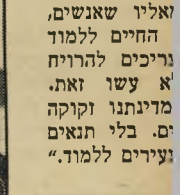


כן! אהרון משה (52) הוא טבח במעב-רת בנימינה, ב-ארץ חמש שנים. רק כשהוצ-ה השאלה בפניו נודע לו כי קיימת בעיה כזאת בארץ: "לא יכול לה-יות שזה ככה. אפילו ברוסיה יש הפרשים גבוהים במשכורות בין אלה העוסקים בעבודה אחראית ובין הפועלים הפשוטים."



כן! אהרון משה (52) הוא טבח במעב-רת בנימינה, ב-ארץ חמש שנים. רק כשהוצ-ה השאלה בפניו נודע לו כי קיימת בעיה כזאת בארץ: "לא יכול לה-יות שזה ככה. אפילו ברוסיה יש הפרשים גבוהים במשכורות בין אלה העוסקים בעבודה אחראית ובין הפועלים הפשוטים."

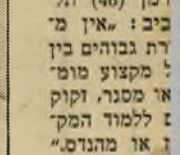
כן! יצחק פגל, (76) סוכן נוסע מתל-אביב: "בכל ה-עולם נהוג שהמשכילים הם בעלי משכורות גבוהות יותר. זה מצב לא נורמלי, שהמהנדס שתיכנן מכונה יקבל פחות מהפועל ה-עובד עליה, ואינו משקיע משלו. הפער צריך להיות פיצוי הוגן לאלה שיש להם דמיון יוצר."



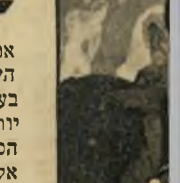
כן! עקרת-בית מפר-דס חנה, שביק-שה לשמור על-עילום שמה: "בכל מדינה דמוק-רטית מעודדים מלומדים ומשכ-לים להעלות את הרמה התרבו-תית. ודווקא אצלנו מרכאים אותם. כדאי יותר להיות אינט-טור."



כן! "הפער בין מש-כורת הפועל ל-עובד המנהלה היא הפיצוי עבור כל ההוצאות והשנים שהקדיש ללימודים. האח-ריות מטילה חובות ויש לשלם בעד זה", טוען מכונאי אלכסנדר ברזילי (30) אב לשני ילדים מר-ג.



כן! אהרון משה (52) הוא טבח במעב-רת בנימינה, ב-ארץ חמש שנים. רק כשהוצ-ה השאלה בפניו נודע לו כי קיימת בעיה כזאת בארץ: "לא יכול לה-יות שזה ככה. אפילו ברוסיה יש הפרשים גבוהים במשכורות בין אלה העוסקים בעבודה אחראית ובין הפועלים הפשוטים."



כן! אהרון משה (52) הוא טבח במעב-רת בנימינה, ב-ארץ חמש שנים. רק כשהוצ-ה השאלה בפניו נודע לו כי קיימת בעיה כזאת בארץ: "לא יכול לה-יות שזה ככה. אפילו ברוסיה יש הפרשים גבוהים במשכורות בין אלה העוסקים בעבודה אחראית ובין הפועלים הפשוטים."

חזכיר

ההאשמות נגד המשטרה. (העור) לם הזה (1954) הוקיע את עמדת כל המפי לגות והעיתונים בענין ההאשמות שהוטחו בפני עמוס בן-גוריון. נציגי כל המפלגות בכנסת פחדו להתגרות ב"משפחת הזקן" ובצמרת המשטרה, התחבאו מאחורי ה"תירוץ" שהענין נתון בתהליך משפטי. **השבוע העדה ח"כ יעקב חזן, איש מפ"ם, את פרשת עמוס בן-גוריון כשיבת ועדת החוץ וה"כטחון של הכנסת, תבע חקירה נמרצת.**

מכתב לאכא. העולם הזה (1955) גילה כי אבא חושי הוא שותף חשוב (30% מהון המניות) בחברת גלים הח"פאית, שטרם שילמה אף פרוטה אחת לקרן המגן.

למחרת פרסום הכתבה, פנתה חברת "גלים" לקרן המגן, פת"ה במשא"ומתן לסידור תרומה תה.

פגישה בן-גוריון-ברושצ'וב. מדור תצפית של העולם הזה (1953) דיע לפני שלושה שבועות כי נעשה ב"מוסקבה נסיון מאחורי הקלעים לגרום להזמנת דוד בן-גוריון לברית-המועצות, לשם פגישה אישית עם ראשי ברית-המועצות.

השבוע נפגש שגריר ישראל יוסף אבירד עם שריהחזן ה"סיבירי, וויאצ'סלאב מולוטוב, כדי לממש את דופקו בענין זה. אבירד יחזור בשבוע הבא אר"צה, ידווח אישית לבן-גוריון ולשרת על התיצאות.

אשת מופת. העולם הזה (1941) הע"ניק את התואר "אשת מופת" לרבקה גר בר, על כי "בהיותה בת 54 עזבה את ביתה במושב כפר-ווארבורג ויצאה לשבת במושב העולים נוגה, אשר בחבל לכיש, בהעמידה את עצמה לרשות תפקיד קר בן-גוריון במו גופה". **השבוע תרמו רבקה גרבר ובע"ה, ששיכנו את שני בניהם ב"מלחמה, את כל משקם בכפר-ווארבורג לקרן המגן, עברו סר פית למושבי-העולים.**

שתה יום-יום גזוז מדוכנו של פראנזי לאות ידידות.

קרטר של גזוז. גם כשהחל פראנזי ל"מכור בעגלתו מיני מתיקה בהתחרות לשמואל, לא פצה האחרון פה. "הייתי שבע רצון ש"הרוחחתי, אפילו שעל כל עשרים לירות ש"יקבל הוא קיבלתי אני חמש", מספר בן-גורן, "לי לא איכפת, אני שותה עראק ומבסוס".

אחרי שנה התחיל פראנזי להתעסק אתי. אמרתי לו: בוא, נעשה שותפות ויהיה ש"לום! אמר לי: לא רוצה שותפות, עוד מעט אגמור אותך", נזכר בן-גורן.

יום אחד הסכים פראנזי להקים שותפות לקיוסק גזוז יחד עם אדם שלישי בשם גיסים בכר. שמח וטוב לב בא בן-גורן לקיוסק כדי לגמור את העסק, נתקל פתאום בסירוב מצד פראנזי לקבל גם אותו כשותף. "אמרתי ש"יהיה מה שיהיה, לא בשבילי ולא בשבילך, ו"יריתי בו".

כשעמד השבוע בן-גורן בפני השופט, לא ידע להסביר לשם מה צריך היה להכניז אקדח בלכתו לחוג את יסוד השותפות.

הארץ

לחברת הנפש הישראלית (נפטא) ניתן זכוין לקידוח נפט. (ערב טוב) שרגא תמיר, רחובות

מה. עוד ציפורינפש?

תורנות לילה של רופאים

18.35 — (פנסיה) נושא וואריאציות — מעל במת הבאלט הרוסי. 19.00 — חר"שית. 19.10 — מקהלת חברות הנוער של הקיבוץ הארצי. (דבר)

אורה כצנשטיין, חיפה ובעד זה הם דורשים תוספת שכר?

גיון פוטר דאלס יפגין... (העולם הזה) שייקה מירון, תל-אביב ואנתוני (מתפוסר) אידן ישתתף בהפ"ג

גנת

במדינה

(המשך מעמוד 8)

גרשמו עליהם תאריכ-פרעון מרוחקים, עד סוף שנת 1956. צייקים אלה נמכרים כיום על ידי בעליהם הנזכרים בשני שלשים של ערכם.

בחירות ומגן. רק עתה מתגלה מה עצומים היו הסכומים שהוצאו בדרך זו ו"אחרות. גילה השבועון עסקן ציוני-כללי, ב"היסח הדעת: "שלושה ימים לפני הבחירות היינו זקוקים לפתע למאות אלפי לירות — וגייסנו אותן". אם סכום זה הוצא תוך שלושה ימים בלבד, אפשר היה רק לנחש מה הסכום שהוצא על-ידי מפלגה זו במאבק כ"ל.

הסכום המקביל של הפועל-המזרחי: מל"יון וחצי לירות.

לעומת סכומים אלה, שהוקדשו למטרה כה חשובה, נראו הכנסות קרן-המגן זע"רות ועלובות.

פשעים

התעלומה שנפתרה

באחד מרגעי המתיחות בהצגה היומית של הסרט בנות השטן בקולנוע תמר, הופסק ל"פתע הסרט. אור נדלק באולם. "איש אל יזוז ממקומו!" רעם קול מיסתורי.

"זאת בטח עוד שיטה למתוח את הקהל!" שיערו צופים מרוטי עצבים. אותו רגע פרצו לאולם מספר קציני משטרה, עברו מאדם ל"אדם, עצרו מספר חשודים. הם לא חיפשו את הרוצח שבסרט, אלא רוצח מוחשי יותר.

עשרים שעות קודם לכן, נרצח סוחר בג"דים משומשים, יצחק קלואזר (67) בצהר"היום בחנותו שבמרכז תל-אביב. ברגעי גסי"סתו הספיק עוד למסור למשטרה את הרקע לתעלומה הבלשית שהעסיקה במשך שבוע את המדינה: הרוצח המם אותו במוט בר"ול, שדד חבילת בגדים משומשים.

חוקרי המשטרה החלו לגשש לכל העברים. לא היה ברם תאור מדויק של הרוצח, לא טביעת אצבעות ולא כל סימנים שהם. עדויות מבולבלות של מספר אנשים, שהיו מוכנים ל"הישבע כי הם ראו את הרוצח, רק סיבכו את החקירה.

אחד מאותם האנשים שהתיצבו במשטרה כשבפיהם הודעה ברורה על זהות הרוצח היה צעיר שווק, שסיפר במבטא צרפתי כיצד קנה מאדם מסוים חבילת בגדים משומשים. הרג"שתו אמרה לו כי אותו אדם הוא הרוצח, כך טען.

"אני מכיר את הרוצח!" תחילה ה"דו לו החוקרים בנימוס על העזרה שהגיש להם, ראו גם את דבריו כפרי דמיון. כי ל"אדם שאותו חשב לרוצח היה אליבא ברור: הוא נמצא במקום אחר בשעת הרצח. אולם הצעיר לא הירפה מהחוקרים, הוסיף לעמוד על דעתו כי הוא יודע מי הרוצח.

בסתיו הרב של אלברט פוליטי (30) נשא חן מלפני החוקר. הוא צורף לשוטרים במס"פר זיהוי-בזק במקומות חשודים. השבוע נתברר כי עדותו של פוליטי באמת סייעה לגילוי החשוד ברצח. החשוד: אלברט פ"ליטי, בעל עבר פלילי, שעמד לעזוב את ה"ארץ.

אחת התופעות המוזרות ביותר בעולם ה"משע, הוהתפת פושעים לשוב ולחזור למקום משעם, פעלה כנראה גם במקרה זה.

דרכי חיים

לא לי ולא לך

"זונה, אתה רוצה לאכול את כל ג'בליה!" צעק גבר צנוב, עטוף מעיל פרוה, לעבר יעקב פראנזי, בעל קיוסק במרכז ג'בליה. דקה ל"אחר מכן שלף שמואל בן-גורן (65) אקדח בר"אונניג קטן, כונו אל ראשו של פראנזי, ירה שתי יריות.

נוול אדום הציף את רצפת הקיוסק, הכ"דורים פצצפו את בקבוקי הסירופ על דוכנו של פראנזי. בן-גורן התעלף במקום, השמיט את האקדח מידו.

שמואל בן-גורן לא היה רוצח מקצועי. היתה זו הפעם הראשונה שהחזיק אקדח בידיו. מ"אז עלה מבולגריה, לפני כחמש שנים, מצא את פרנסתו ברוכלות של דברי מחיקה בר"חובות גבעת-עליה. תחילה היה מוכר בוטנים מול קפה ג'יתמר, קנה לו עמדה במקום. כ"שהופיע פראנזי באחד הימים, העמיד את ע"ל"תו ליד דוכן הבוטנים, לא אמר בן-גורן דבר. "אין דבר, תהיה פרנסה לשנינו", חשב בלבו,



פרס עשר לירות

יוגורל בין פותרי תשבץ, "העולם הזה" 956

	7		6	5	4	3	2	1	
12		11		10			9		8
			15			14			13
				17			16		
22		21				20		19	18
			26		25		24	23	
	31		30		29			28	27
				34		33			32
					36		35		
	41		40			39		38	37
				44		43			42
							45		

בפרס עשר הירות על פתרון תשבץ, "העולם הזה" 952.

עשרה פרסי ספרים

לפותרי תשבץ, "העולם הזה" 953
זאב בוברמן, ירושלים, מרדכי בן-הילל
10; אורה כצנשטיין, חיפה, תבור 10;
שמואל גרינשפן, רמת-גן, קריית בורוכוב,
גרנודס 24; דוד גוימן, תל-אביב, בן-היהודה
54; 285090 רב"ט כהן חנוך, צה"ל, ד. צ.
2614; 356272 רב"ט זוכמן גילי, צה"ל, ד. צ.
2665; חנה מילר, חיפה, בן-היהודה
17 א'; שולמית תבורי, טבריה, ת. ד. 34;
חוק; מיכה כרמון, ירושלים, קטמון, בילי"ו
8; טר"ש בלושטיין יעקב, צה"ל, ד. צ.
2237.

פתרון חידת "במרחב":

מספר הביצים השבורות הוא 301.

בפרס עשר הירות על פתרון תשבץ, "העולם הזה" 952.

מאונך: 1. היהודי בתנ"ך; 2. אויב;
3. אבי החשמונאים; 4. היטל; 5. ארבעה
ילדים-תאומים; 6. גבעת עתיקות; 7. כסא
נוח; 8. ששה סדרי משנה; 9. בנטוב, ל"י
משל; 10. דגל; 11. דגל; 12. המחבל בכרמים; 18.
שם הצטיינו נהגי הפרדות הארצישראלים
במלחמת העולם הראשונה; 19. בעל דרגה
אחרת; 20. דג; 21. דג; 22. אחת ממדינות ארצות
הברית; 23. לצעירים; 24. עליו ממונה
ברוש; 25. תושב רמים שבגליל; 26. חר
דש עברי; 27. תבואה; 28. רב-אלוף; 29. 33.
מכשיר שעשועים בכל ג'ילדים; 30. מאד
חיור; 31. בור; 32. 41. שימושי מאד בחושך;
33. האות האחרונה.

**הקורא אכנר יאיר, חיפה, שכו
נת זיו, רחוב הגלובע 44 א', זכה**

במשך שנים, היו שחקני ואוהדי הכדורגל בארץ, תולים את האשמה למצבו המנוון של ספורט זה, בעסקני ההתאחדות לכדורגל. קבוצת גבאים חסרי כשרון ודמיון! הוטחו ההאשמות נגד ההתאחדות.

השבוע, החליטו סוף סוף אותם עסקנים לעשות משהו למען הספורט שבחסותם. כשי התברר כי התעניינות הקהל בתחרות, בין סאריבו היוגוסלביית לבין נבחרת ישראל, היא בלתי רגילה, לא השיבה ההתאחדות את פני אוהדי הכדורגל ריקם, סיפקה כרטיסים לכל דורש, במחירים שעמדו ביחס ישר ל- ממדי ההתעניינות. אין ההתאחדות אשמה, ש- מספר הכרטיסים שנמכר עלה על מספר ה- מקומות במגרש.

שלושת אלפי בעלי הכרטיסים, שגורשו: בי כוח על ידי המשטרה משערי הכניסה למגרש באסה היפואי, מבלי לקבל את כספם חזרה, לא הגישו שום תלונה על שוד במשטרה. מי בכלל אמר להם לבוא?

כדור אנטי-שמי

"זה כואב את הלב! זה מרגיז את הבן-אדם!" צעק עולה צעיר מתורכיה, אחרי משחק השבת בין נבחרת ישראל לסרביה. הצעיר שהחזיק בידו בקבוק שבור, חיכה בסבלנות לצאתו של השופט החיפאי אריה שר, לא שתיר את כוונתו: "שיקחו את ה- גוף של אותו שופט ליוגוסלביה".

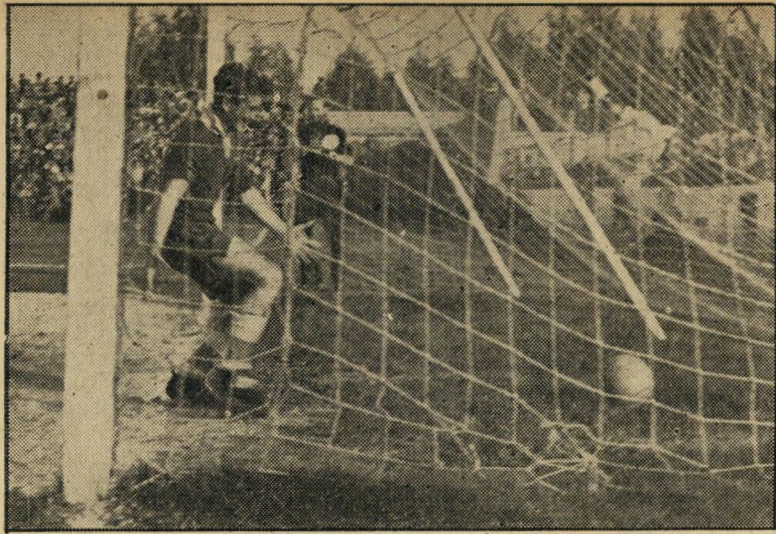
שנים עשר אלף צופים היו בהלך-רוח דו-מה, איש לא פיקפק כי החלטותיו המוטעות ושגיאות השופט של השחקן העשרים ושלו-שה, יוכיחו את האורחים בתוצאת שחיון, (3:3).

שר בעל רעמת שיער כסף, לבוש בחליפת שופטים שחורה ומבריקה החל להתרוצץ בין שחקני הקבוצות בכחול-לבן במהירות מפי-תיעה לגבי גילו, נשאר כעשרים דקה בתחום מגרשם של היוגוסלבים. גרם לכך, משחקי-המהיר והמלוכד של הנבחרת הישראלית, שהגיע את שר לשרוק שתי שריקות ארוכות, כשהובקע שער האורחים פעמיים ברגלי ולי-קוביץ וסטלמן.

ולריאן לעצבניהם. על היציעים הצפופים רקדו צופים משולהבים, מחאו כפיים בקצב, הריעו בקול: "עוד אחד! עוד אחד!" על הגנות ועצי האקליפטוס, ברדיוס של חצי קילומטר, משם השקיפו אלפי צופים שלא זכו להכנס ליציעים, רעמו הקריאות "קדימה נבחרת!".

לא פחות מופתעים ממשחקם הנהדר של שחקני הנבחרת, היו היוגוסלבים עצמם. מגי-גם הימני הראה אצבע משולשת לשוערו, חלר-ציהם גילו עצבנות החלו להיות תוקפנים. החליפו אחד מהרצים. "שתה ולריאן!" לעג צופה לרץ היוגוסלבי ראדיצ'ביץ, שהתקדם באיטיות ובעצבנות לעבר שערו של בנדורי.

שניה לאחר מכן נזקק אותו צופה עצמו לולריאן. בעיטה חלשה, אך מדויקת החמי-קה את הכדור לשער. עוד חמש דקות וקול ענות הגבורה הפך לקול דממה דקה: נגיחת ראש הכריחה שוב את אברמילה בנדורי להור-צוא כדור מהרשת.



כדורגלן קאופמן בשער היוגוסלבי המובקע
"זה כואב את הלב"

שופט מכנים אירחים. כמחצית שח-קני הנבחרת הוחלפו לאחר המחצית בגלל פציעה ומבחנו של מאמן הנבחרת גיק גר-בונס. משחק הישראלי הפך לגיבוש של בעיטות חסרות תכלית. מדי דקה הופסק ה-משחק, כשאחד הישראלים מוצא בידי חיב-שים מהמגרש אחרי התנגשות עם יוגוסלבים.

רק ישראל בן-דורו הצליח עוד להכניס רוח-חיים בצופים, בזריקות-החץ המרהיבות שלו, שהיו בטילות את הכדור למרחק עשרות מט-רים. הוא גם שהכניס שמץ תקווה, כשהצליח להטעות את השוער היריב, החורי בעיטת 11 מטר חלשה לתוך השער.

השופט שר השיג לאורחים את שער ה-שוויון השלישי, אחרי שפסק מכח עונשין מוטעית לטובתם. משמר משטרה כבד ליוה-אותו לביתו.

אולימפידת החורף מלחמה קרה בקר

אולימפיאדת החורף השישית, היתה לגבי-עשרים אלף האורחים משלושים ושתיים מדי-נות, יותר קרקס שעשועים מאשר זירת תח-ריות ספורטאיות. היא החלה במזל ביש עוד לפני הפתיחה.

כאילו להכעיס, הופיעה שמש קיץ חמה מעל לעיר הנופש קורטינה דאמפציו שב-אלפים האיטלקיים. יומיים לפני פתיחת ה-אולימפיאדה, הפשיחה את השלגים לאורך חמישים הקילומטרים של כסלול הגלישה. רק מבצע חובלה רבי-היקף של הצבא האי-טלקי הצליח לכסות את המסלול בטונות של-שלג.

התקרית הסמלית אירעה בטקס הפתיחה ה-מסורתי, שעה שהגלשן גואידו קאר לי (אי-טליה) נכנס בגלישה לאיצטדיון הקרח הענקי כשהוא נושא בנאחה את הלפיד האולימפי. בדיוק מול תא הנשיא גיאובני גרוצני, רצה קארולי להצדיע לנשיאו, התהפך לקול צחוק ההמון, כיבה את הלפיד.

קופצים שכורי-עצמות. רשימה ארו-

כה של מחליקים וקופצים בני כל הארצות, שבורי עצמות ונקועי אברים, המשיכה את שורת התקריות.

ששה עשר מקצועות ספורט החורף, מלבד משחק הוקי הקרח, הם מבצעי יחיד, שלא די בהם ביכולת ספורטאית בלבד. הצוה, אומץ לב וקור רוח הן תכונות הנדרשות מכל גור-לש במורד, המסיים גלישתו בטיסה אווירית מגובה 30 מטר, ומכל מחליק במירוץ עקל-תון, העלול להיתקע בטיסה של חמישים קי-לומטר לשעה, במיטות הסיבוב.

השנה זכה טוני זיידלר (20), שרברב אוס-טרי, בשלוש מדליות זהב בהגיעו ראשון ב-גלישת עקלתון ומורד. בן נורבגיה, חוטב ה-עצים רלף ירנברג (16), הגיע ראשון בגלישת חמישים קילומטר, וחלבנית שוויצית בת 25, מרלין ברטוד, היתה אלופת הנשים בגלישת העקלתון.

למרות שבמבצעי היחיד זכו דווקא ספור-טאי המדינות הקטנות, צועדים ענקי ספירט החורף: רוסיה, ארה"ב וקנדה בראש, בשל מספר משתתפים הרב.

אין ספק שבמלחמה הקרה בשלגי קורטינה דאמפציו תיוכזה ברית-המועצות בכתר האר-לימפי, לאחר שזכתה במקום הראשון בהוקי-הקרח.

אמנות

תיאטרון מרק בית-החולים

הלב הנמהר (התיאטרון הקאמרי) פר-עם בתווה של לאכי, חייל סקוטי בבורמה ש-נפצע במלחמת-העולם השנייה, גוסס מבלי לדעת זאת. חבריו מבקשים לרכוש את ידי-דוהו כדי להנעים לו את שבועותיו האחרון-נים, אולם האגוז הקשה לא ניתן לפיצוח ב-נקל. כל זה קורה בצרף בית-החולים, שנב-נה על הבמה בטעם רב עלידי היי קילוס וזאב רביב.

לרוע המזל, ראו רוב הצופים באיץ את פרפורי הלב הנמהר בסרט מצויין, שופע הור-מור ומשותק במיטב הכשרון. הם יתקשו ל-הבין מדוע היה צורך להחיות את הלב אחרי כ-תו, להפכו להצגה בינונית מאד.

כדור בשר. כמעט כל השחקנים הצעירים חיוורים על הבמה, כאילו באמת קמו זה עתה ממיטת חולי. אילי גורליצקי הוא צעיר סימ-פאטי מאד, אולם הרי"ש הקשה עוד אינה הור-פכת צבר חמוד לסקוטי נוקשה אם כי מש-חקו משתפר לקראת הסוף, בו הוא מצליח, הודות לחזקת המחזה עצמו, להחיש את הלם-הלכבות.

גם זהבה הס, שתפסה ברגע האחרון ממש את מקומה של אורנה פורת, שלא רצתה ל-השתתף במחזה זה, מתקשה לכבוש את לב הקהל באותה מהירות בה היא כובשת, כי-אחות הרחמניה, את לבו של הגוסס.

היחיד שהצליח להמחיש דמות שלא תר-שכה בנקל הוא יוסף ("בומבה") צור, ה-גורם לרעמי צחוק בתפקיד החייל הבריטי ה-בשרני. הוא כדור-הבשר היחיד במרק הדליל של שיח-החיילים, שאינו משיג בעברית את הטעם המפולפל של המקור האנגלי של גיון-פטרין.



שחקנים סמדר, הס, צור, בן-עמוס ב"הלב הנמהר"
צבר + רי"ש = סקוטי?

תחזית מזג האוויר

"העננים יתפורו והשמים יתבהרו בהר-רגה"... גם אתה תוכל לצפות לעתיד יור-תר מאושר אם תתחיל לחסוך מהיום. פתח חשבון "הסכנון פרס" בבנק לדיסקונט ותזכה בפרס ניכר במזומן על סכום החסכון. חפשי ממס הכנסה. פנה לסניף הקרוב של בנק לדיסקונט ופתח חשבון "הסכנון פרס" על פי פקדון חד פעמי או על פי תשלומים חדישים.

זו לא שנת

1900



היום מחממים מים
עם

דורי שמש

מתוצרת

מירומית

בדבר פרטים ניספים
נא לפנות אל:



מפעלי מתכת אשקדון
תל-אביב רח' הירקון 106
טלפון: 21964



גבול לכל דבר

בטבריה, אחרי שנעדר יצחק מלול, שנידון בשעתו עלידי שופט-השלום יעקב ברזאב להביא מדי יום פרחים לאש-תו, כעונש על הכאתה, נפוצה השמועה כי חצה את הגבול, עבר לסוריה.

חשפנות

בני-יורק, ארצות הברית, פתח סוחר זריו חנות מיוחדת לרגלי כורסות, קר שט את חנותו בשלט הפירסומות: "אצלנו יותר רגלים מאשר בפולי ברזר!"

קן מבטחים

בחולון, השעין אדם את אופניו אל בני יין המשטרה, נכנס לתוכו, גילה בצאתו כי נגבו.

חייל השוקולדה

בליוראן, ארצות-הברית, השיג טוראי אנגלי ראמוס ווסקאס שיא צבאי, כאשר נתגלה כי מתוך 225 ימי שירותו בצבא בילה 117 יום בחופשה מוצדקת, בשיעור של 39 חופשות מיוחדות של שלושה ימי חופש עבור כל פעם שצויין לשבח בפקודות היום של בסיס, בזכות הצדעה למופת בהיותו בתפקיד זקיף המטה.

התה המר

בנתניה, התעוזה פועלת בית-חרושת מכאבי בטן אחרי ששתתה אשה שפועל הכניס לבקבוקו כדי לענוש את האדם שהיה נוהג לשתות בגובה את כל התה שלו.

לא על החם לבדו

בדרום קרוליינה, ארצות-הברית, סיר רב מלצר לבן להגיש כריך לזמרת ה-ג'אז הכושית לינה הורן, אך ביקש ממנה, תחת זאת, אוטוגרף.

בא גר

בחולון, ערכו גנבים במעברה שורת גניבות, ביקרו, בין השאר, בדוניה של מזל ברנס.

מקלט בטוח

בתל-אביב, נאשם אדם בגניבת רדיו של מכונת, ביקש את השופט להחזיק את הרדיו אצלו משך חודש, עד שיחזור ממאסרו.

ברוך הבא

בלונדון, אנגליה, נתבע זוג לשלם פיר צויים בסך 25 ל"ש על ידי אורח ש-טען כי מעד ונפל על השטיחון שעל סף ביתם.

אהבה ממבט ראשון

בחיפה, שכב שייר ערבי במחלקת ה-ציניס פתח את עיניו כשהסירו את ה-תחבושות מעיניו, ביקש בו כרגע את האחות שתינשא לו.

בלארת הקסרקטין

במילווקי, ארצות-הברית, תבע חייל מ-שוחרר גט מאשתו, טען כי גדה מ-ניבול פיה.

כמטחוי-יד

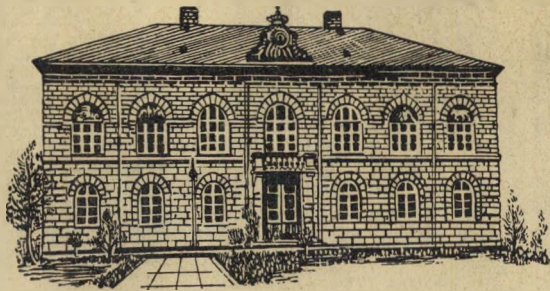
בתל-אביב, השיב אדם לשאלת השופט, מדוע גנב דווקא מקום עבודתו, "זה היה יותר נוח".

עיוורון צבעים

בתל-אביב, הועמדה בעלת בית-קפה לדין על שהגישה לקוחותיה גוון קל-קל, טענה להצדקתה כי לקוחותיה היו עיוור-רים, לא יכלו ממלא להבחין בצבע המשי-קה.

הכנסת הראשונה בעולם

(3)



הכנסת הראשונה בעולם היא בית הנבחרים אלטינג (Althing) של הרפובליקה של איסלנד השוכנת בצפון האוקיינוס האטלנטי.



כנסת

האלטינג שנוסד בשנת 930 נחשב כפרלמנט העתיק ביותר בעולם. הוא בן 52 חברים ומורכב מבית עליון ובית תחתון. מושבו בעיר הבירה ריקיאוויק המונה 60 אלף תושבים.

כדין ארצות הברית נבחר נשיא הרפובליקה של איסלנד בהצבעה כללית אחת ל-4 שנים. הנשיא הראשון סוין בירנסון נבחר בשנת 1944 עם ביטול כפיפות האי לשלטון הדני.



קרט' קרט' KARTIV

גמר תחרות אסוף התמונות



החלון לעולם הגדול קרט' קרט' KARTIV

חלוקת הפרסים - !!!

כל מי שאסף את הסידרה המלאה של 144 תמונות "ארטיק-קרט" (72 תמונות כצבע שחור, 36 תמונות כצבע ירקרק ו-36 באדום) ימצא את הסידרה המלאה לאחר ממקומות הריכוז הבאים:

תל-אביב:	ירושלים:
קיוסק אהובי, ככר דיזנגוף	קיוסק לוי, סוכנות ארטיק מחנה יהודה
קפה עטרה, תחנה מרכזית	חיפה:
קיוסק רסלר, רסקו, רח' דהאז 1	סוכנות ארטיק, רח' הפועל 12
גרסטן, רח' לוינסקי מול בית הספר ביאליק	נתניה:
יפו:	סוכנות ארטיק, שד. ויצמן 8
קיוסק ישונר, שד. ירושלים 90	פתח-תקוה:
	ביח"ר קרטיב, איזור התעשייה

או ישלחם בדאר לפי הכתבת "ארטיק-קרט" בתיים. בין התאריכים 8.2.56 - 17.2.56.

רק תמונות ארוזות בניד שעליו יצוין השם וכתבת המוסר - יתקבלו !!!

תמירת האוסף המלא יקבל המוסר טופס השתתפות אשר יש למלא בהתאם להוראות הכתובות בו.

כל הממלא טופס מעין זה בהתאם להוראות, זכאי לקבל אחד מהפרסים הבאים:

נסיעות לחוץ לארץ
אלבומים
גלובוסים
כדורי רגל

הזדרזו במסירת התמונות למען תקבלו את הפרסים המובטחים.

בנק הדואר - שרותי החסכון

כמה אפשר לחסוך?

לכל אחד תשובה משלו, כי כל אחד חוסך לפי דרכו:

מי בסכומים קטנים בקביעות ומי בסכומים ניכרים בהזדמנויות שונות. שרותי החסכון של בנק הדואר יצרו תנאים נוחים לכל סוגי החוסכים. מנקם חסכון יוגש לכל חוסך שיפקיד לפחות 3 ל"י.

כל בתי הדואר בעיר ובכפר לרשותך

זה האיש



מחזה בלי מערכה / מאת עמוס קינו

ארטואי, אחד המנהלים המוסקליים של שירותי הידור הצרפתי, הוא משורר לקהל, שעה שעל הבמה ממחישים דקדנים את עלילת המחזה בפנטומימה ובמחול.

ההצגה נערכת בתיאטרון "לה פונטיין דה קאטר פייוון", בהשתתפות הרקדן והכוריאוגרף מוריס ביג'ר והרקדנית מישל פניורה, שזכתה עתה לפרס המבקרים 1955. הבמאי הוא פייר פרבר.

עתה עוסק עמוס קינו בכתיבת מחזה גדול, שיוצג, כפי הנראה, גם הוא בפאריס.

להלן החלק השלישי של המחזה, כפי שהוא מוצג, והרשימות אשר עליהן מבוססים החלק הראשון והשני, יחד עם ציוריו של קינו עצמו.

השבוע התקיימה בפאריס הצגת

בכורה של מחזה ישראלי. לא היה זה אחד המחזות שהקהל הישראלי ראה אותם על במותיו. הוא נכתב על ידי עמוס קינו ומבוסס בחלקו על כמה מרשימותיו שהופיעו במי

דור "עווי ושות'". כתב "פראנס סואר", שביקר בהצגה עוד לפני הפתיחה הרשמית, הקדיש לה כתבה נלהבת.

הטקסט, שתורגם לצרפתית, הוקלט על סרט בהשתתפות שחקני תיאטרון צרפתיים, ובלוית מוסיקה מיוחדת של פיליפ

לכל

סוף-סוף נכנסתי לשיכון החדש. דירה בת שני חדרים בבית חדש על עמודים, ברחוב 23, בלוק 12, כניסה 5, דירה 7. לקחתי אוטו-משא והעמסתי עליו את הרהיטים: ארון לכל, שולחן לכל, כסאות לכל, ארוך-ספרים לכל, כורסאות לכל, רדיו, ספה לכל, שטיח תמונה של הרצל ומפת ארץ-ישראל.

אשתי שמהה מאד. גם שני הילדים שמחו מאד. אשתי סידרה את הרהיטים בשני החדרים, פרשה את השטיח ואמרה שמעכשו נתחיל בחיים חדשים. הלכתי לעבודה שמח וטוב לב.

תורתי מאוחר בלילה הביתה, הייתי עייף. זכרתי שאני גר בשיכון החדש, רחוב 23, בלוק 12, כניסה 5, דירה 7. עליתי

(שולף אקדח ויורה שלוש יריות. אזרח י צונח הרוג המשי-סרה חוקרת).

מהצד גראית דמות אדם רזה במשקפים. הוא צועד לאיטו ברחוב, קורא בעתון. איש אינו שם אליו לב. לפתע מתרומם מהרוג, מסתכל באיש הרזה במשקפים בהתרגשות וצועק: זה האיש!

אזרח ט (בהתרגשות עצומה): מי? איפה?
אזרח י: הנה, פה זה עם המשקפים! זה האיש!
אזרח ט: זה האיש! הוא האשם!
אזרח ג: מי? איפה? זה האיש! הנה האשם!
אזרח ד: (בהיסטריה): זה האיש! זה הבוגד!
אזרח ה: מות לבוגדים!
שומר: זה האיש!

כולם מתנפלים על האיש. האיש מסתכל בהם בעינים מבוהלות ואינו תופס את המתרחש. נשים מסתערות עליו ב"צוחות ותולשות את שערותיו. ילדים יורקים עליו. זקנים משליכים עליו נעליים. הוא נקרע לגזרים תוך רגעים מעטים. הקהל מתעלל בגזרים, בקריאות טירוף: זה האיש! זה ה"איש! שלולית עצומה של רוק וקצף נותרת במקום שאך לפני רגעים מעטים צעד בו איש רזה במשקפים.

שומר: זה היה האיש. להתפור!
כולם מתפורים. מנגבים את הפנים במטפחת.

הכי טוב להיות צעיר

פעם היו איש זקן ואיש צעיר. הזקן לא ראה טוב, עד שבסוף התעורר ואמר לצעיר: תן לי את העיניים שלך. אז הצעיר נתן לו את העיניים.

אחר כך התחילו לנשור לזקן כל השיניים. אז הוא נתן לו את השיניים. אחר כך הזקן קיבל שיתוק בידים וברגליים ונהנה חרש, אז הצעיר נתן לו את הידיים הרגליים והאזניים. הזקן היה מבוסס גורא ואמר לצעיר: איזה מזל שיש לי אותך. אני לא יודע איך להודות לך. אני כל כך מתגאה בך. אז הצעיר השפיל את עיניו ואמר בבישנות: אין מה להודות, זה היה מילוי תובה אנושית.

בסוף הזקן ביקש ממנו גם את השעון, אז הצעיר אמר שנמאס לו כל הזמן לתת. אז הזקן נהיה אותו ברוגז ואמר שהוא נהיה ציני ומתפרק מערכים. כשהצעיר שמע את זה הוא הודעוץ ונתן לו את השעון. ומאז — לא תאמינו — מאז הוא אף פעם לא יודע בעצמו מה השעה.

מוסר השכל: רצית מדינה — אל תבכה על השעון.



במדרגות, צלצלתי בדלת. עוד מבפנים שמעתי את הצעקות של הילדים וכבר הוצאתי מהכיס את הסוכריות שהכנתי להם. האשה פתחה את הדלת, נתתי לה נשיקה על המצח. היא שאלה מה נשמע במשרד. התיישבתי על כורסה לכל, הילדים התישבו לי על הברכים והתחילו למרוט לי את השערות. ברדיו דיבר בנגוריון על העלאת הייצור והקטנת התצרוכת. בארון הספרים לכל עמדו בשורה ערפית כל כתבי ביאליק, כל כתבי ברל, כל כתבי הרצל, אנציקלופדיה עברית וכתבי בנגוריון. על השולחן לכל עמדו פרחים. על המיטה לכל נוצץ בחידושו שטיח לכל, וגם על הריצפה. האשה דיברה על קשיי התור אצל הירקן, אני דיברתי על הסיכויים להעלאה במשכורת.

האשה אברה לי: יוסי, אני עייפה, איזה מן חכמה זאת, אמרתי, ממתי אני יוסי? מה זאת אומרת ממתי אתה יוסי? — שאלה האשה — אתה יוסי מהיום שאני מכירה אותך. מהיום שהלכנו לגן והתאכזנו. מהיום שלקחת אותי לאשה.

תסלחי לי, אמרתי לאשה, כנראה שנפלה כאן איזהבה. אני גר ברחוב 23, בלוק 12, כניסה 5, דירה 7.

איזה טעות מצערת. אמרה לי האשה, כאן רחוב 22, בלוק 11, כניסה 4, דירה 6.

בעצם לא נורא כל כך, אמרתי לאשה, אני עייף ומוכן להישאר כאן לנצח.

בבקשה, אמרה האשה, גם מצדי לא אכפת, איזו דרגה יש לך?

אותה הדרגה, עניתי.

בסדר, אמרה האשה, רק שתזכור שמעכשו אתה גר ברחוב 22, בלוק 11, כניסה 4, דירה 6.

מאז נמשכים החיים כסדרם, אך ליתר בטחון כתבתי על הדלת: נא לצלצל פעמיים.

יום חם. מיליון אנשים ברחוב. כולם מזיעים. מזיעים באר טובוטים. מזיעים בבית הקפה. מזיעים במשרד. מזיעים ב"מקלחת. מי שלא מפזיע משוגע. השמש זורחת, השקדיה פורחת.

אזרח א: אפשר להשתגע מהחום הזה.
אזרח ב: אין אמונה.
אזרח א: אפשר להשתגע מכל המסים האלה. אין לי ממה לשלם.
אזרח ב: כולם גנבים.
אזרח א: אתמול גנבו ממני זוג מכנסים.
אזרח ב: מה אתה אומר.
אזרח א: מה שאתה שומע. באמצע הרחוב, מבלי ש-

הרגשתי.
אזרח ב: מה אתה אומר!
אזרח א: מה שאתה שומע. הלכתי ברחוב ופתאום ראיתי שכל האנשים מסתכלים עלי וצוחקים — הייתי בלי מכנסים.

אזרח ב: מה אתה אומר!
אזרח א: מה שאתה שומע. ואני בטוח שלבשתי אותם לפני שיצאתי מהבית. אני לא הולך אף פעם לעבודה לפני שאני לובש את המכנסים.

אזרח ב: איזה עולם, איזה עולם!
(אזרח א מנגב את פניו במטפחת. אזרח ב תוחב את ידו לכיסו של אזרח א)

אזרח א: מה אתה עושה? גנב! גנב!
אזרח ב: מה אתה עושה? גנב! גנב!

אזרח ג: אתה חושב שאתה מלחמה אטומית?
אזרח ד: מה אני יודע? נחכה וגורא.
אזרח ג: לך קל לחכות. לי יש אשה וילדים.
אזרח ד: אז תחכה יחד אתם.
אזרח ג: ומי יאכיל אותם בינתיים?

אזרח ד: אל תדבר אתי על אוכל. יש לי אולקוס.
אזרח ג: אתה מדבר תמיד על אולקוס, ואני חושב על המלחמה האטומית. אני לא יכול לישון בלילה. אפשר להשתגע מהחום הזה. (מנגב את פניו במטפחת).

אזרח ד: לעזאזל! (מנגב את פניו במטפחת).

אזרח ה: יצאתי אתה שני ערבים והיא לא נתנה.
אזרח ו: יש כאלה שנותנות בערב הראשון.
אזרח ה: זה תלוי כמה כסף אתה מוציא עליהן.
אזרח ו: איך שלא יהיה הן כולן זונות.
אזרח ה: לך קל לדבר, אתה לא נשוי.
אזרח ו: איך שלא יהיה, חיי כלב, כולם זונות וגנבים.
אזרח ה: אין אלהים בלב.

אזרח ז: איפה היית אתמול ב"9.00 בערב?
אזרח ח: מה אכפת לך איפה הייתי אתמול ב"9.00 בערב?

אזרח ז: (טוטר על לחיה): אל תחמקי. איפה היית?
אזרח ח: (בבכי): אין לך רשות להכות אותי. הייתי אצל חברה.

אזרח ז: הנה! אצל חברה! ואולי אצל השכן?
אזרח ח: איך אתה מעז לדבר אלי כך? תתבייש לך! ומה עשית אתה לפני שבוע עם האשה ההיא?

אזרח ז: (טוטר על לחיה בכוח): הא לך, בוגדת זולה!
אזרח ח: (טוטר על לחיה): הא לך, בוגד עלוב!

אזרח ט: מגיע לי 25 אחוז.
אזרח י: דיברנו על 20.
אזרח ט: מה שדיברנו דיברנו. מגיע לי 25.
אזרח י: שק בתחת.
אזרח ט: חכך אני אראה לך מי שק בתחת למי.

קולנוע

סרטים

שתי נערות לשני חיילים

חג-מולד לבן (פרמונט, ארצות הברית) הוא סרט זמר אידות שני חיילים: טוראי פיל דייבס (דני קיי) וסרן בוב האלאס (בינג קרוסבי), שהוא בחייו האזרחיים זמר. כתום המלחמה מתחברים השניים, מופיעים יחד, מתאבים בשתי נערות: וורה אלן ורוזמרי קלוגי, כלומר, קרוסבי מתאבב בקלוגי, קיי באלן.

נוסף לרומאן הרגיל הזה, יש בסרט רומאן נוסף: בין החיילים לבין מפקדם, בגרל ווי ברלי הזקן (דין גייגר), המופיע בכנס חסי בתי שמכונים עבדיו שני פקודיו הנאבנים. הערה: הכנס יש לו גם צד עסקי, מכניס כסף רב לבינג ודני. אף על פי שהסרט מתיימר להיות גדול, הוא בהרבה פחות מזה, אך משעשע למדי, ביוחד בגלל שיריו של אירבינג ברלין.

שיטה בלתי תלויה (המולד לבן) מוצלם בשיטת וויסטיון המאפשרת הקרנה גמישה, כלומר בין מסך רגיל למסך רחב, לפי המסגרת. כאשר התמונה מושלכת ברוחב מקסימלי הרי היא קטנה מעט מסיני מסך. התמונות נראות חדות, אולם נמיר שות ואת גורמת לכך שהן מאבדות משהו מחדותן בקצה העליון והתחתון. וויסטיון הוא תוצאה נוספת של מאמצי חברות הסרטים למצוא שיטת מסך-רחב שלא תהיה תלויה בסנימסקופ.

פרד בין נשים

פראנסיס מתגייס לחיל נשים (אורניברסל, ארצות הברית) הוא סרט לפרדות או לאנשים חובבי הפרד פראנסיס המדבר ככ"אדם. מדוע לא, בעצם? המוני בני אדם מדברים כפרדות.

הפעם הולך הפרד בעקבות אלוגיו, סגן כרטלינג (דוגלד אוקונור) אל גדוד חיל נשים, שמציית בו נשים כמו גיליה אדמו, מימי וואן דורן, לין בארי.

בחברה נאה זו מרגיש דוגלד את עצמו כתרנגול בלול ואפילו פראנסיס שאינו יכול להרגיש יותר ממה שפרד מסוגל להרגיש בכסיבות אלה, הנחה, אתם נהנים גם הצופים, המסתפקים בהומור מיושן וגם — בסרט — חיל הנשים, המנצח בתמרון.

אורה של אמת

הבגידה (מטרופוליס/מיינר) ממתח בי מידה רבה, משאיר את הקהל תלוי בין הספק הקל שקלארק גיביל אינו אלא בוגד במחתרת, לבין האמת שטרם נתבררה, שגיביל אינו יכול להיות פחות מגיביל, כלומר, ישר, אמין, גבור, נאמן.

לצדו של גיביל צועדת לגה טרנר, השנים הם הולנדים שהגורל ופלישת היטלר לארצם זימנו אותם יחד, חברים באותה מחתרת אני טינאצית, שהבגידה והנאמנות עדימות הם לחם חוקם.

אף על פי שהסרט מנסה להשיג את מה שאינו מסוגל להגיע אליו: להתחקות על שרשי הבגידה. לעמוד על אופיה הפסיכולוגי — וזאת קשה לו בגלל משחק לא-משחק של ויקטור מייצור בתפקיד מרכזי — יש בו עלילה טובה, השומרת על ענין מראשית ועד סופו. צלומי החוץ שנעשו בהולנד, עוזרים להשגת אורה של אמת.

בקצרה

בנות השטן. שתי נשים סימון סיניורה, ורה קלוזו) מנסות לסלק את מאהבה של ה ראשונה ובעלה של השניה (פול מריס), מצ ליחות לסלק את בינת שתיהן, או כמעט? קלוזו בייס את הסרט בגאונות.

פורצי הסכרים. כיצד מצליחה יחידת חיל האוויר הבריטי לפוצץ את סכר הרוהר, לגרום לאבידות לאויב. סרט בריטי גברי ו מאופק.

ריגולטו. מהדורה מועטת שירה של ה אופירה הוורדאית הנודעת. זה זמן רב שלא נראה סרט כה רע על מסך בארץ.

הפולם הזה
מאת **עלילת**
סל

בנות השטן
פורצי הסכרים.

הנדון

(המשך מעמוד 3)

את הלחם מפי משפחות בעלי הדרגות ה נמוכות יותר, הרי שהמצב חמור מאד. ואם המצב חמור מאד, הרי שיש להסיק מסקנות לגמרי אחרות.

ממשלה זו פועלת כאילו אין המצב חמור כלל. משרדיה נסגרים בשעה שתיים וחצי בצהריים, כאילו היתה השנה כולה וויק-אנד א.ז. גדול ומאושר. אלפי פקידים עוסקים בענינים של מה בכך, או במקצוע הממשלתי המכובד ביותר: לא כלום.

אם המדינה בסכנה, יש להסיק קודם כל מסקנה אחת: לפטר את מחצית פקידיו ה ממשלה. לא 10%, לא 20%, אלא חמישים אחוז. יש לשלוח לכל מנהל מחלקה הוראה לפטר את מחצית עובדיו תוך חודשיים מבלי להפסיק אף שרות חיוני לכך. אם הוא מסור גל לכך, אפשר להעלות את משכורתו ואת משכורות הנותרים, ואפשר לדרוש מהם עי בודה של יום שלם. אם אינו מוכשר לכך, מוטב שיפנה את מקומו לאדם המסוגל.

ממשלה הדורשת צנע מאחריה, חייבת להיות צנועה בעצמה. אם היא באה לדרוש קרבנות מזוהמה, מן הדין שתשמש דוגמה מבהיקה בהבאת קרבנות. "הבא לדרוש צדק", אומר עיקרון חוקי בריטי, "חייב לבוא כידיים נקיות".

ה איש המשתמש כיום בדאגה לבטחון המדינה כדי לסרב את עליית השכר הוא במקרה אותו האיש שהכריז: "לא תח סום שור ברישו", האיש שחיה על דוד בהרל, שסתם את פיו של ה"ר שמורק, שמינה את שמעון הורן ליועצו ונתן לו דירה. מקרה זה אומר דרשני.

משטר זה של שוורים בלתי-סומים אינו יכול לדרוש קרבנות. משטר זה אוכלת כנופיית שוודים מדי שנה מזיוני לירות מכספי ה מדינה כאקף דרכי שחיתות ואחת, משטר בו מגינים ראשו בגלוי ו ללא בושע על פקידים שהפכו לע שירי המדינה, משטר שפיקח על שור הרבוש הנטוש, משטר המכ טיה רבע מזיון לירות דשייקה יר קוני ו-25 אקף לירות לדוד בהרל — משטר כזה אינו יכול לדרוש מן הרופאים והמהנדסים והמיקרר ביוזונים להדק את החגורה ולה ביא את צרכי משפחתו כעודה על מזבח הצנע.

לא מספיק שראש ממשלת ישראל לובש בימים טרופים אלה בגדי-אקף. אין זה תח ליף לצנע. אפילו ויתרו כל השרים על מכור גיותיהם המפוארות (ולרובם אין כל חשק ל כך) וסירבו כולם להיכנס ללילות המהודרות הנכונות עבורם (וגם לזאת אין לרובם חשק), לא היה זה מספיק.

רמת המחיה המנופחת הקיימת כיום במדינה היא בזיון לאומי. מדינה זו, המתקיימת על פרי עמלם המפרך של יהודי אמריקה, הפושטת יד לכל עבר, המוקפת אויבים והנאלצת להתכונן לעמידה על עצם קיומה הפיסי — מדינה זו מקיימת רמה של מותרות שמעטות כמותה באומות העשירות בעולם. כבישה מכוסים מכונות-פאר, שמע טות כדוגמתן בבריטניה ובברית-המועצות, ואילו מאמץ-העבודה שלה ירוד כמו בעמים הנחשלים ביותר.

זוהי האמת. פשע כלפי עצמנו, כלפי המדינה, כלפי הדורות הבאים.

לו באה הנחמה אמיתית, כנה כי לכה ונחבת כנפשה, והיתה קר ראת את כווננו למאמץ עדין, ל ויתור על כל דבר מיותר, לשיוון בסבל ולאחווה במצוקה — היתה נשמת האומה יוצאת לקראתה.

אולם אי-אפשר לדרוש קרבן מ-10% של העם, וגם לא מ-50% או מ-90%. הקרבן חייב להיות כללי. הוא הופך לאחיות עיניים כאשר על כתפם של המקריבים קמה ומתע שרת שכבה שלמה של ספרדים, שותפיה ושכיריה שולטים ברוב משרדי הממשלה עצי מה.

זהו הפער האמיתי. ואת הפער הזה, דווקא, יש לסתום.

מיליון רולקס

כי רק

מיליון רולקס

ישנה האקום הצניניות הלחוצה טבעת יל

אל ידי כך יש לדיו מאהר חופשי לקצה המיליון.

על כל מיליון מודפס השם "רולקס" כל אחד. כותה ה"רולקס"

ידידה נאמנה...

לא רק בנשפים ובהופעות פומביות זקוקה אשה לחסרות יפה כל אשה היוצאת עם בעלה, כל כלה עם חתנה וכל בחורה עם ידידה — הן תרצינה להצטיין בתסרוקותיהן.

כיום אין קל מזה. מברשת ראש ברלט Barlette עומדת לשירותכן. מברשת ברלט היא ידידתכן הנאמנה...



רח' הקישון 41 — טל. 81674
המשרד: תל-אביב

כריכות העולם הזה

כל הקוראים המבקשים לברוך את גליונות "העולם הזה" מהשנה שעברה — או מכל שנה אחרת — מתבקשים להמציאם בדואר (ת. ד. 136, תל-אביב) או באופן אישי (רחוב גליקסון 8, תל אביב, בין השעות 11.00 — 13.00 ו-16.30 — 18.30).

מחיר הכריכה הוא 3.500 ל"י והקוראים החפצים לקבל את הכרך הביתה בדואר מתבקשים להוסיף סך 500 פרוטה.

הקוראים מתבקשים למסור את השבועונים בחבילות מסודרות, כשהגליונות מונחים לפי מספריהם הסידוריים, עם המספר הקטן למטה והגליון האחרון של השנה, למעלה.

המערכת תשלם את הגליונות החסרים תמורת תשלום נוסף של 300 פרוטה לגליון.



סופיה לורן בוכה
גברים מעדיפים נעליים

חובבות בשער

"האם ישראל מבודדת? ניציג הסתדרות הסטודנטים שביקש לארגן סימפוזיון על גורם זה" ביקש את חותם דעתם של ח"כ מ"פ"ם יעקב חזן וח"כ הפרוגרסיבים יזהר הררי, שהשיבו במלים זהות. תשובת הררי: "לגמרי לא!" תשובת חזן: "לא לגמרי!"... מכתב שנשלח מבריטניה ל"מר מאיר ארנוב" יושב ראש ועדת החוץ ו" הבטחון של הכנסת, ירושלים", העובד מ" שום מה עלידי הוואר הבריטי לירדן, חזר מירושלים העתיקה ללונדון והגיע לבסוף ב" איחור למוענו... בשעה 11 בלילה חזרה למבקר מסיבת יום ההולדת של הכנסת הפ" תעה בלתי-נעימה: נעימת התקווה שימשה, ליושב-ראש יוסף שפירא, אמצעי ל" מוז למשתתפים שעליהם להסתלק... מיד לאחר מכן, עברו רבים מהם, יחד עם מזכ"ל רות הכנסת, למועדון התכלת במלון הנשיא כדי להתחיל לחגוג ברצינות. מסמר הערב: ח"כ לשעבר, שלום יוסמן, הטוען שתפי קידו הנוכחי כמגן ראש עיריית רמת-גן מפ" רך יותר, נטל לידיו את אחד הכנורות של תזמורת מייק גולדשטיין ומכס פרוים, החל מגנן את שירי הצבא הבריטי, בו בו שירת בשעתו... לשגרירות ישראל באושינגטון פנה תושב גירורק בבקשה מיוחדת. התובבות שלו היא איסוף חתימו" תיהם של אנשים שתמונותיהם הופיעו על שער השבועון טיים. הוא ביקש, איפוא, להשיג למענו את חתימת ראש הממשלה דוד בן גוריון על גבי השער... אגב, תושב את המעברות בשם אברהם עבר אריאזר, הגיש השבוע בקשה לשנות את שמו לאברהם ברגוריון... מנהיג תנועת החרות מנחם בגין לא הצליח השבוע לקבל את רת כניסה לאוסטרליה. לשם עריכת סיור הרצאות ומגבית לטובת העולים הישראליים הסיבה: משרד ההגירה האוסטרלי טרם שכן כי בגין היה מעורב בפרשת הריגת שני סמ" לים בריטיים בישראל ב-1947.

פיגמה ופחי אשפה

דוגמתו האישית של בן-גוריון, שחתם ב" שעתו על סידרת מאמרים בשם העט סנאם) ש(ל) יריב מצאה חן בעיני כמה מנהיגים נוספים. בדבר, למשל, התפרסם החודש מא" מר לוהט להגנת מדיניות שר האוצר בשאלת השכר, חתום על ידי אחי עמר. חיפוש קל בתנ"ך גילה כי אחי עמר שמו, במקרה, אשכול... מאמר אחר בהבוקר כלל התי" קפה נמרצת על שרי-הפנים החדש והיה ח" חום בשם בן-שמעון. שמעון היה במקרה שם אביו של שר הפנים הקודם, ישראל רוקח... התעלומה היחידה שטרם נפתרה: מהו הכתבן של דבר החותם בשם א(בא) ש(ל) בתיה? ... ראש עיריית תל-אביב חיים לבנון הוזעק השבוע בפגימתו אל הטלפון, רק כדי לשמוע את דרשתו של תר

שב תל-אביב, כי יתערב מיד בסכסוכו עם שכן בעניין פחי אשפה... שמו של פרר פסור אבא פתחיה לרנר עבר השבוע ממדורי הכלכלה למדורי האמנות: בירוש" לים נפתחה תערוכתו בה הוא מציג פסלים מחוטי ברזל כפופים... מאחורי שמו של מתרגם הלב הנמנה, המוצג בתיאטרון הקאמרי, בנימין עטיר, מסתתר למעשה המשורר הירושלמי הצעיר כרמי משארי" נ, שסירב לפרסם את שמו לאחר שבנוסח שלו הוכנסו תיקונים רבים... אגב, למר דעת התיאטרון שביקשה למצוא להצגה זו חמת-חללים, נענו עשרים בעלי כלים... תעלול הפרסומת הבא של התיאטרון יהיה: חיפוש מיהם רוסי אמיתי להצגת האודת מ" את גוגול שאותה מכין הבמאי שמואל בזנים... משה פולטי, מחבר מעינת, רוחש כנראה חיבה רבה לפסלי נשים: גיר בורת מחוזה החדש, הנכתב עתה, תהיה אשת לוט ההופכת לנציב מלח... היש" ראלית הראשונה שתופיע בטלביזיה הבריטית תהיה חנה אהרונ, שהוזמנה להר" פיע יחד עם תזמורת של 25 איש, תערוך לאחר מכן מסע קונצרטים באנגליה... שח" קנית האיטלקית מליאת האיברים, סופיה לורן, פרצה בככי כאשר התנפלו עליה ב" בולוניה גברים מעריצים, חלצו בכוח את נע" ליה.

לועזית

צחק בוזל

בין שאר הטיפוסים המזוהים של המין ה" אנושי, יש גם יצור מוזר הנקרא צייד-קרי" קטורות. זהו אותו אדם, שכאשר נופל לידיו שבועון לועזי עב"כרס, הוא מתחיל לדפדף ב" להיטות בדפיו האחרונים, המכילים עשרות קריקטורות ליד סופי המאמרים. אם איש אי" נו משגיח בו אותה שעה, נוהג בדרך כלל ה" צייד חסרי-מעצורים לתלוש את דפי הקרי" קטורה ולהטמין אותם בכיסו.

לצייד-קריקטורות כאלה, לא היו ימים טר" בים מן הימים האלה. בחודש האחרון הציפה את הקיסקים הישראליים שורה ארוכה של קובצ-קריקטורות בצורת ספרייכים. בסכום של חמש ל"י אפשר כיום לרכוש ספריה קרי" קטוראלית הראוייה להתכבד בה, כי מחיר ה" ספרים הוא בדרך כלל 325 או 455 פרוטות. הגיעו בין השאר:

צחקי החבלבב (בעריכת הנרי בולטי" נוף; באנטאס; 168 עמודים) — אוסף יציר" רותיהם של קריקטוריסטים צעירים מתוך ה" עיתונים ההיתוליים של בתי-הספר הגבוהים בארצות-הברית, שבכל אחד מהם העיתון ה" היתולי הוא עניין הכרחי כמו קבוצת כדור" בסיס.

אוה, דוקטור! (בעריכת צ'ארלס פרי" טון; ברקלי; 144 עמודים) — "אסביר" לך את מצבך במלים פשוטות: אילו היית מכוננית, לא היה כדאי להשקיע בך אף פרו" טה אחת נוספת במצב כזה", כך אומר הרופא המצוייר לחולה המצוייר באחת הקריקטורות. רופאים וחולים הם גיבוריו של כל צמוד ו" צמוד.

"איפס! המקום הוא נכון?" (סיר" הוף; פופולאר; 128 עמודים) — ספרו של אחד האהובים בין ציירי הניו-יורק, הקול" יירס והסאטורדי אינזינג פוסט.

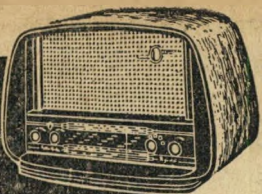
מי אחראי כאן? (גורג' פרייס; ברי" קלי; 144 עמודים) — הצייר בעל הקו ה" עצבני הוא אחד המתארים המצויינים ביותר של הסאדונים האנושי, כמו זה של בעל מכור גית הנוסע בלב המדבר ונתקל בנהג אחר ש" מכונניתו נשברה כליל: "אולי לא איכפת לך למכור לי את הבגדון שנשאר לך?"

לנכרים בלבד (בעריכת סאנדי נלקין" ופאט אונטרמייאר; ליון; 190 עמודים) — השם איננו מעיד במקרה זה על התוכן. אור" סף מקרי למדי של קריקטורות מכל הסוגים והארצות.

השיטה הצרפתית (בעריכת רנה גור" טיני; ליון; 160 עמודים) — קריקטורות ל" לא מלים ברובן, כמו זאת המראה דלת של חדר במלון ולדיו זוג מגפי פרש וארבע פר" סות סוס, מחכות יחד למצוצת.

פסוקי השבוע

- הגנרל אדמון ל. מ. ברנז, בתשובה לשאלתו של פרשן הטלביזיה ה" אמריקאי אדוארד ג' מורו על המצב במזרח התיכון: "המצב עלול להיות גרוע יותר והוא עלול גם להשתפר".
- "דבר", בלי שום קשר לשום דבר: "נוכח הגל העכור של הסתה והחשדה, ט"ב כי נזכור, כי אחד הדברים המופלאים שמדינתנו הצעירה התברכה בהם, זוהי משטרה הוגנת, יעילה ונקיית כפיים".
- שרי-החזן משה שרת, בתשובה לטענות על בזבוז בשירותי החוץ: "אם דעתכם היא שיש לתאם את משכורתם של אנשינו בחוץ-לארץ, אך ורק לפי דרג מסויים כאן בארץ, אז תצטרכו לחפש לכם שר חוץ אחר?"
- ראשי-עיריית ירושלים, גרשון אגרון, לחברי ועד האגודה חובבי ירושלים: "ברצוננו שהתושבים יתלוננו ויתלוננו. בלי תלונות מסוימות קשה לנקוט פעולות מסוימות".
- שרי-האוצר לוי אשכול, בתגובה לאיום השביתה של האינטליגנציה: "אני מוכן לקחת שלושה מיליון ל"י הדרושים לתשלום הפרשי השכר ולהציתם לנגד עיניהם — ובלבד לא לשלם. כאן לא שאלת הכסף, אלא שאלת העיקרון".
- ח"כ חרות יוחנן באדר, לאחר ששר הפנים ישראל ברי-הודה הותקף בכנסת על פרשיות אור-יהודה ואבן-יהודה: "הירני מתכוון לשאול את כבוד השר מהן כוונותיו העתידות לגבי תל-יהודה, בבעת-יהודה, מחנה-יהודה וח"כ משה יהודה?"
- שגריר צרפת בישראל אוזן פייר זיידר, בהרצאה על תרבות צרפת בישראל: "צר לי על שאיני יכול לדבר על עניינים בוערים יותר... במשרד החוץ הצרפתי נאמר לי שכבר דיברתי יותר מדי בישראלי. כנראה שגם מאמינים בדיפלומטיה חשאית, ולכן עלי לזנוח את המדיניות ולעסוק בענייני תרבות".
- עמום דגני, ציר מפא"י מכפר-יתיקין, על השחיתות במפלגתו: "יש לנו חברים יקרים. יותר מדי יקרים!"



חולצ בתחרות
האחר/התפאקה
* לכל שטח *
ונוח לכל כיס

רדיו פאלאס

6 מנורות אופרה לונס

7 מנורות סופר

7 מנורות סופר לונס

8 מנורות ס'פוניק

8 מנורות פאגאניני

להשיג בכל חנויות הרדיו

קולר תדרס דק

1956 מחלקת תקליטים

הטוב ביותר בעולם-תוצרת אנגליה

מאופק
הנ"ר

בירחון "וורלד פיפר טרייד רבי" מ"מ 22 בדצמבר 1955 מופיע דו"ח הכתוב בידי מר פר קלם, ראש משלחת אר"ם לענייני מחקר תאית וגיר בפיליפינים, על תכנית הקמת תעשיית גיר בארץ זו.

למרות שאי הפיליפינים עשירים בחמרי גלם היתה המטרה הראשונה שהוצבה בתכנית זו הקמת תעשיית גיר. מר קלם כתב: —

"מפעלים לתעשיית גיר והתנאים הקשורים בהקמתם היו הנתונים הראשונים שנחקרו. אין להתחיל בהקמת מפעל לייצור תאית כל עוד אין מפעל שני שיצרוך אותה. תצורות גיר מולידה בתי חרושת לגיר — בתי חרושת אלה מולידים מפעלי תאית; נקודת המוצא הנה, איפוא, תצורות הגיר ובעקבותיה — ייצורו.

בחדרה קיים מפעל מבוסס לייצור גיר המשוק תוצרתו לשווקים המקומיים. מחקרים ובדיקות יסודיות, — כפי שכבר נתפרסמו בעתונות, — יוזמו ע"י מפעל הגיר לפיתוח סיבי תאים מקומיים. הצלחת נסיונות אלה עשויה להוביל לצעי הטבעי הבא בהקמת תעשיית גיר עצמאית — בית חרושת לתאית.

מפעלי ניר
אמריקאיים-ישראלים בע"מ

לוקי
בר-מסעדה

תל אביב, רחוב אלנבי 3
טלפון 23752

מאכלים איטלקיים — מוסיקה

סיגריית הפילטור שכבשה את השוק



אסקוט

הכל מה:

תערוכת עילאית
של סוגי טבק מובחרים

פיה מסוננת ממדוגה ואשונה

מחיר הקופסה 450 פרוטה

במרחב

העבודה בקבלנות לפירמה פרטית, כי פירמה כזו היתה רואה את תפקידה הראשון להתייער מהמפעל.
ההסבר לא הניח את דעת בית-הנבחרים. כמה חברי, אנשי אופוזיציה וקואליציה, ה' גישו הצעה לסדר היום לביטול תוכנית הממ" של ומסירת העבודה לקבלנים פרטיים, על פי מיכרו פומבי. ואם ירוויחו קבלנים אלה כמה לירות, קבעו נציגי העם, "לא יהיה ב' זה שום רע. הרי גם הם לבנונים טובים, וגם להם מגיע ליהנות מהאוצרות שאללה נתן ל' מולדת."

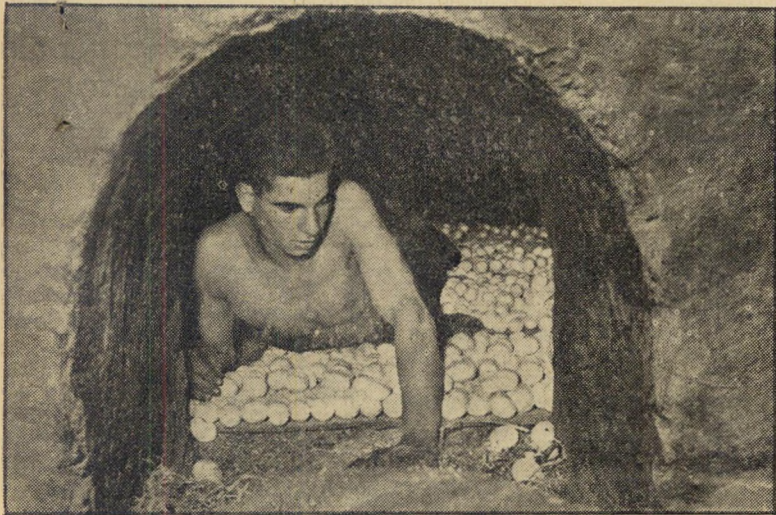
מצרים

אביו של אפרוח

עבד אל-רסול בורהאם הלך לתומו בסימ' טות הכפר בורמה. הוא בא במיוחד מקהיר כדי לראות את הכפר המפורסם בכל מצרים כספק ביצים ועופות. כסטודנט לכלכלה ידע בורהאם כי בשנה האחרונה שיוחק איכרי בורמה שני מיליון תרנגולות וששה מיליון ביצים.

לפתע נחרד מהרהוריו: בלא-משים הת' נגש עם אשה מקומית, שנשאה על ראשה סל מלא ביצים. הסל נפל, הביצים הפכו חביתה ענקית.

בורהאם התנצל, הציע תשלום. אולם כאן התעוררה בעייה: האישה לא ידעה כמה ב' ביצים היו בסל. אבל אני יכולה להגיד לך איך



דוגר ביצים בכפר בורמה
בשורות של שתים, ארבע, חמש ושבע

לעשות חשבון. הסבירה: אילו הניחה את כל הביצים ביוגות, היתה נשארת לה ביצה אחת ביד. אילו הניחה אותן בשורות של אר' בע, היתה נשארת לה ביצה אחת ביד. ביצה אחת היתה נשארת גם אילו הניחה את מיטען הסל בשורות של חמש או שש ביצים. רק אי' לו הניחה את הביצים בשורות של שבע, לא היתה נשארת לה אף ביצה ביד. כמה ביצים היו לה?

מלאכה עדינה. לסטודנט האומלל לא היה הכסף הדרוש. "אני מוכן לשלם עבור הנזק בעבודה," הציע לבסוף. היתה זו טעות מרה. אנשי הכפר שהתאספו קבעו כי עליו לעבוד שש שעות, הובילו למיבנה מקומר נמוך. "התפשט?" ציו עליו.

הצעיר נבהל. "אין לך מה לחשוש," הר' גיעו אותו האכירים. "אתה תשכב כאן ב' מנוחה ואיש לא יפריע לך."

לבסוף הבין הסטודנט מה רצו ממנו. ב' כוח היו מונחות כמה אלפים מן הביצים ה' מפורסמות של הכפר. מאחר שהאיכרים לא שמעו מימיהם על מדגרות חשמליות וכיוון שהדגרה טבעית של מיליוני ביצים היתה דר' רשת רבבות תרנגולות, הנתנו שיטה חסכו' גית משלהם: דגירה של בני אדם.

מדוע, "שאל בורהאם הנהגה, "ישיבו דור' קא אותו עני הביצים? "המהפכה שאמה," הסבירו זקני הכפר. "מהיום שהקפלו רדיו, מסרבים הצעירים שלנו לשכב כמו תרנגור' לוח."

לסטודנט לא היתה ברירה אלא לדגור. ב' שובו לקהיר, נשא עמו מתנה: תריסר אפי' רוחים שיצאו לאור העולם הודות לחום גופו. "בני המאמצים!" הסבירו בגאווה לידידיו.

* קוראי העולם הזה יכולים לנסות את כשרונם המתימטי. התשובה בעמוד 12.

מבעד למסך החול קול קהיר וקול בגדאד

מזה שבועיים, ירדה ישראל למקום שני ב' שידורי התחנות הערביות. למקום הראשון טיפס הריב המצרי-עיראקי. בבגדאד, הועמד לדין מחמוד עלי עיסה, איש השגרירות ה' מצרית בעיראק. הוא נאשם בקשירת קשר עם נתינים עיראקים ופליטים פלסטיניים לשם ביצוע מעשי-חבלה וניהול תעמולה נגד בית המלוכה.

בקהיר, הטיחו מנהיגי ההפיכה שורה ארו' כה של תוארי-גנאי צורבים בפני נורי אל-סעיד ובית המלוכה העיראקי. אנחנו מנח' מים את העם העיראקי היושב מאחורי סורגי הכלא של ברית אל-סעיד-מנדרס! "יבב קר' יין קול הערבים מקהיר.

שניהם מבטיחים. לפני כמה חודשים, עת נחתמה הברית התורכית-עיראקית, ניה' לה מצרים מסע הסתה דומה. אולם אז ה' הפקו העיראקים בהחלפת מחמאות מפוקפקות עם המצרים. הפעם, גירשו מבגדאד את הנס' פח הצבאי המצרי, עצרו את עוזרו, הקימו בעמאן תחנת-שידור שתתחרה בקול הערבים. "מצרים רוצה להשתלט על העולם הערבי כולו!" התרחת קריין התחנה החדשה. "לשם כך היא רוצה לפורר את ממלכת הירדן, ל' קרוע את הגדה המערבית של המולדת." אולם עיראק והירדן, גילה הקריין, לא יר'

שו למצרים ולשותפותיה הסעודית והסורית לבצע את זממן. "אנו נמשיך להילחם בעד אחדות ערבית!" הבטיח.

גם קהיר הבטיחה להלחם בעד אותה אח' דות. אך בשני המחנות ידעו שליטי ערב כי אחדות זו תישאר בינתיים על גבי הנייר — אפילו במקרה של מלחמה עם ישראל.

הלבנון

אוצרות אללה לכל

מי זכאי לממן מיפעלים לאומיים — ול' הרוויח תוך כדי כך הון תועפות?

השאלה התעוררה כאשר החליטה ממשלת הלבנון לנצל את מימי הליטאני, הנהר היחיד הזורם כולו בשטח הלבנון. ביצוע התוכנית, שימשך ארבע שנים, עשוי להגדיל את כוח החשמל של הלבנון פי שלושה, ינצל את ה' מים הזורמים כיום לים להשקאת 250 אלף דונם של אדמה בלתי-מעובדת.

לגבי הלבנון, בעלת האוכלוסיה הצפופה והאמצעים הדלים, זוהי תוכנית-פיתוח חיר' גית. מחירה: 108 מיליון ל"י. הממשלה ה' קימה וועדת שרים מיוחדת, ביקשה הלוואה מהבנק הבינלאומי.

נגד הממשלה. היתה זו התחלתה של טענה כלכלית שנמשכה חודשים. בית הנב' חרים, שרבים מחבריו הם בעלי-עסקים, סר' רב לאשר את קבלת ההלוואה הבינלאומית. "יש מספיק הון בלבנון כדי לממן עשרה מי' פעלים כאלה!" קרא אחד הנבחרים.

סלים להוד, שר החזק הלבנוני ויושבר-ראש רשות-הליטאני, הסביר כי הבנק הבינלאומי גובה רבית של 4% בלבד, בעוד שבעלי-הון לבנוניים דורשים למעלה מ-20%. הוא הסביר גם כי הממשלה סירבה להעניק את ביצוע

ציבי הדל ביחס, ואנא פרסמי במדורך

כי 952/821 איננה בנמצא או לפחות מב' קשת סליחה מכל אלה שלא ענתה להם כי אין באפשרותה לעשות כך, ואף לא לשלוח לכל אחד מכתב או אפילו גלויות התנצלות. אגב, עיני ירוקות-אפורות, בניגוד למודעה המפרסמת את כחול עיני. שערי שטני בערך ולא שחור כפחם 100%, גופי עקום כזיגוג וכאילו טרק' טור דרסו והוא דחקא מביישי בכל מקום ובכל זמן — ואין אני לומדת ב' שביעית הומנית. מה שנכון — אני אחת מן החברה, אולם לא כאות/ה הכותב/ת שימיה אותך, כי זה מכוער ביותר."

זהו.
הכל טוב ויפה 952/821 האמיתית, אולם מה אעשה, אם דחקא עתה כש' כתבת וידוי נחמד זה, יגבר זרם המכתי' בים, ולא בלי סיבה? — האשליך אותם לסל?

תעודת בגרות בכים

(844/956) אומר, ששמו, יהודה, ניתן לו על ידי הוריו לפני 546 272.000 שניות. הווי אומר לפני 18 שנה. מאחר והוא מכיר בודאי את עצלותו ויודע שלא אמר לזוג את דבריו — הרינו מאמיני לו. ובכו, צעיר זה רוצה להתכתב עם נערה בת 17-18 ש' איננה חולמת על דורים עשירים מעבר לים. אשר לו, הוא טוען כי בעוד חדשים מספר תפאר תעודת בגרות את כיסו.

זקנקן, ווספה ושוויץ

על אף היותה בת 17 (ואולי דחקא משום כך), רוצה (956/845) להתוודע, תחילה ב' כתב אל צעיר נבזה ויפה. שתי תכונות אלה אינן מספיקות לה. היא רוצה שיתווספו אליהן זקנקן ווספה (אופנוע איטלקי) וכר' מים סטודנט הטכניון. על עצמה היא אומרת שהיא נבונה מאד, שחרחרות, חובבת שוויץ, ספורט ודיקורי עם.



בעוד אני מרפרפת על קציר המכתבים הגדול השבוע, ותוהה מדוע במקרה קטן הפעם מספר הנערות המבקשות להתכתב — נפל לידי מכתב זה היכול לשמש, בעצם, אחד מאותם קוריוזים שאני כה תאבה לשמוע עליהם. רוצים לדעת? "מאז יומיים אני מופצצת בשלל מכתבים שבאו כתגובה לאלמונית 952/821 שאת מודעתה פירסמת בעתון. הסך ה' מעודכן של מכתבים הגיע ל-37 במספר. את ודאי תמהה מה רצוני ממך — הסכתי תי וקראי: —

"אותה אלמונית ששלחה למדורך את מודעתה השחצנית לא היתה אני !!! היתה זו מתיחה שאיושנה או איזושהי ארתי-פרחי ערכו לי. כלומר "סידורי" אותי, ועתה מרעיפים עלי מכתבים עד לידי התפוצצות תיבת הדואר ולסימן שלה ענק על פני דחורג היגע הטוען כי בגללי כבד עליו מטענו. אמנם, חובבותי הגדולה ביותר הינה התכתבות לשמה — ודחקא עם אלמונים שאינני מכירתם כלל ועיקר, אולם יהיה זה ספורט נכבד למדי להשיב ל-37 ברנשים (נוסף על העשרה עמם אני מתכתבת זה מכבר). "כל זאת כתבתי לך למען תחשכי לי הוצאות ניכרות שאינן הולמות את תק'

צ'זנטי פארמאציע

מרדוך : זה שום דבר. אם אני רוצה אני זורק אותו לים. **החברה :** מה אתה מדבר הרבה ? נראה אותך. **מרדוך :** דבר גדול ! (מסתכל על החברה בבזו וזורק את הלוקס בכוח לתוך הים). נו, מה אתם אומרים עכשיו ? ענו לו החברה : אין לך אופי. כל אחד יכול להשפיע עליך.

* * * בני מוריד מעפילים

בני הפוליטורקי : היה אוכל את עצמו אם היה מפסיד פעולה אחת. באחת מהמורדות הלילה בקיסריה צירפו אותו לחולית המים, שמתקירה היה להעביר את המעפילים מהסירה אל החוף. הוא עבד כמו חמור. היה מעמס על גבו יהודי עם כל תפציו, מדשדש במים ברגלי הסליק שלו ומוריד אותו בחוף. בובלה היה מקבל את המעפילים, מושק אותם ומעביר אותם הלאה. בסירה האחרונה עמדה עוד דמות עצומה והתחננה : "חבר, נעמט מיד".

בני העמים : את ההר על גבו ובגשימה קטועה הגיע לחוף. המעפיל זינק מגבו, ספח על שכמו, ואמר : סלמטאק, בני".

* * * האחות של מרדוך

בית של מרדוך : היה מקום מפגש של החברה בזמן החופש. האמה של היתה מכינה סנדוויצ'ים וזה, החברה מברכים על זקסים בלחש. אבל למרדוך היתה אחות כזאת שמה שהיה נכנס לה באופן, היה יוצא לה מהפה. פעם ישבו החברה ונתחו פעולה שכרגיל נדחתה, עד שבאה אחותו של מרדוך והתחילה לפקוח אוננים. לחש אחד החברה למרדוך : "שמע, תתפטר מהאחות שלך אחת ולתמיד".

וכנס מרדוך למטבח וחזר אחרי רגע, סילק את אחותו מהחדר ואמר לחברה : "אמא לא מסכימה בשום אופן. היא אוהבת אותה יותר מדי".

* * * פישקה והברווז

גבעת חיים : היתה פעם ברוזיה גדולה ומחלקת פלמה. מתוך סיבות שאינן ברורות עד היום לא הורשו חברי המחלקה לעבוד בברוזיה. אבל החברה, שאהבו מאוד ברוז, זימ, היו מבקרים אצלם בלילות לראות אם הכל בסדר. ביקורים אלה גרמו לבלבול שלם בחשבונות מנהל הענף. לילה אחד יצא פישקה (זה שרצה תמיד שיקראו לו יודקה) מהברווזיה ובחיקו ברוז. כשעבר ליד הברז הבחין פתאום בשומר המשק שיצא מהמחסן והחל להתקרב אליו במהירות בלתי רגילה. כשהשומר הגיע למרחק שבו אפשר להבדיל בין ברוז לבין מנבת, הדף פישקה בתנועה פחדנית את הברווז מחותו וצעק : "מה הוא רוצה ממני ? ! שיעזוב אותי ! קח אותו מפה !"

* * * א"ש במרסיי

שמדך בא : בפעם הראשונה למרסיי, הוא לא סמך על אף אחד והחליט שצריך להיות זהיר, מה שלא יהיה. אחת הבחולות שראתה את מלך מסתכל לצדדים הבינה אותו לא נכון וקראה לו : מסס ! מלך לא חשב הרבה והתכופף.

* * * הערות

פ, עב, בנינים : מהממים, הוריד ה"דוקטור" על החברה הרצאה פוליטית של שעתיים. ה"דוקטור" היה גואם כי חסד. הוא שם את בני הפוליטורקי בכיס הקטן שלו. אחרי ההרצאה, כשכולם יצאו להתאווור ולעכל את המסקנות, מצא מישהו על השולחן את ראשיהפוקים של גואם ה"דוקטור" ובין השאר רשום :

(2) הפסקת המאבק. (להתרגז).
(7) הסיון. (להרים את הקול, כי הנימוקים אינם משכנעים).

* * * תוכנית התקפה

גאל וציפיב : ישבו על יד מפה ותיכננו מבצע נגד המצרים. יגאל ייצג את היהודים וציפיב את המצרים. אמר יגאל :

"בלילה אני תופס את המשלט הזה."
אמר ציפיב :
"אז אני שולח הנה טור משורין שיאגוף אותך משמאל."
אמר יגאל :
"אבל כאן יש לי שני סיקס פאונדרס."
אמר ציפיב :
"אז אני שולח פלוגה שתתפוס את המשלט של החירבה."
אמר יגאל :
"כאן כבר יושבת מחלקה עם נשק מסייע."
חשב ציפיב וחשב ולבסוף אמר :
"אם ככה, אז אני קורא לאו"ם."

* בני מהרשק
* משה טנה
* יגאל אלון, זורובל, קצין מודיעין של חזית הדרום.

הציזבאט : שמקורו במלה הערבית ציזב. היה פאר הפלמ"ח. אמנם לא יצר את כל הציזבאט בעצמו. אולם הוא שימש מדגרה. מברר ומזקק. ברבות הימים החלו גם כותבי המאמרים הראשיים להשתמש במלה זו. על כן מעדיפים דן בן-אמוץ (100 ק"ג) וחיים חפר (50 ק"ג) להשתמש במלה "כזבים". ואת האוסף המקורי הראשון של כל הציזבאט הפלמ"ח, העומד להופיע החודש, קראו בשם "ילקוט הכזבים". להלן מבחר מייצג שנלקט מתוך הספר ומגוש בזה לקורא.

באופן יסודי את תוכן הארגונים, היה מוציא משם שמנת, תפוחים, שוקולד ולפעמים אפילו גלידה. לצאת החוצה כבר יכול היה בעצמו, מפני שבפנים הגוף שלו היה מתכווץ עוד יותר.

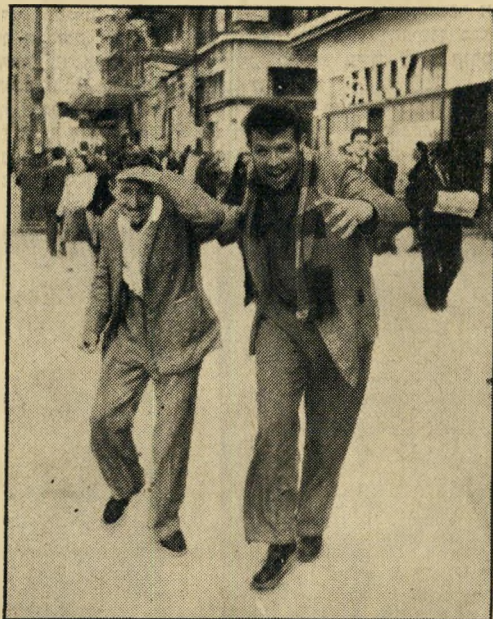
לילה אחד הוציא את הראש שלו מהחור, ופתאום הפסיק המקרר לעבוד. הגוף שלו התרחב, וכך תפסו אותו בכורך.

* * * פילוסופיה

יסן העציב : למד שנה פילוסופיה. כשבא לחלי"וסף שלחו אותו לעבוד בכניין. בערב בא הבנאי לסידור העבודה ואמר בפנים חוריים :
"קחו אותו ממני. אני לא יכול יותר. אתארו לעצמכם, אני עומד על הפיגום בקומה השנייה, ופתאום הוא שואל אותי : שמע, מניין אתה יודע שאתה בכלל קיים ?"

* * * אין איזה פירות ?

שבת אחרי הצהרים : יוצא ראש עיריית טבריה, בדרך כלל, בלוזית אשתו ומטייל בנחת ברחובות. פעם עבר על



דן בן-אמוץ (ימין) ושאווי ביבר במרסיי

"עשו מה שהצדפתים עושים !"

פני ביתו של עופר וראה את אדון וגברת ביבר (הזקנים של עופר) יושבים על המרפסת.

"שלום, אדון ביבר". אמר ראש העיר.

"שלום, כבוד ראש העיר". אמר אביו של עופר.

"נכנס אצלכם קצת ?" שאל ראש העיר.

"בבקשה, בבקשה". אמרו הזקנים של עופר.

הוציאו כסאות למרפסת ושמו על השולחן קערה מלאה פירות : שופים, ענבים, מלון, אבטיח, וגם כמה תפוחי עץ.

ראש העיר לקח שני ענבים ואשתו לקחה שופי. אכלו לאט לאט ולפי הבעת פניהם נראה היה שאין הם מרוצים. לבסוף

לא התאפק ראש העיר ושאל :

"תגיד אדון ביבר, אין איזה פירות בבית ?"

"כל הפירות לפניך". אמר אביו של עופר.

"אין איזה מלפפון צעיר ?" שאל ראש העיר.

* * * האופי של מרדוך

פ, עם יצא מרדוך : עם עוד כמה חברה לשוט על הכנרת. כדי שיהיה רומנטי לקח אתו מרדוך את הלוקס של

הדיגים. ככה שטו על הכנרת עד שהתחיל להיות משעמם.

אימרים החברה למרדוך : זרוק את הלוקס לים, נראה אם

יש לך אופי. אמר מרדוך : מה זה שייך לאופי ? אם אני

רוצה אני זורק אותו לים.

החברה : זרוק אותו, נראה.

מרדוך : חבל על הלוקס.

החברה : אין לך אופי.

מרדוך : לי אין אופי ?

החברה : אין לך.

מהירות משעממת

פ, עם נסע : סמוך הגדול במהירות עצומה בדרך מחיפה לחת'אביב, וכשהתחיל להשתעמם, הוציא מקל דרך החלון ועשה טרררר על עמודי הטלפון.

* * * קרניבאל הפרחים

אחרי חודשים : רבים של עבודה קשה בעליה ב' לקחו החברה ממרסיל חופש ונסעו לראות את קרניבאל הפרחים בניצח. לפני שהרכבת, זוה אמר להם אבי האחראי שישתדלו לא להתבלט בניצח מפני שהניירות שלהם לא בסדר ומפני שיש לו מספיק צרות עם המשטרה גם בלעדיותם. כשהחברה הגיעו לניצח, חבשו מיד את משקפי השמש שלהם והצליחו ללכת בצדי הבתים עד שמצאו מלון, בשביל פליטים מפוליניה. לפנות ערב יצאו לרחוב ואחרי שקבעו ביניהם מפגש במקרה שמישהו ילך לאיבוד (בצרפת זה קל מאד, אתה שואל צרפתי על איזה שהיא כתובת והיא מובילה אותך עד הבית —שלה), שאל בנן את עופר באיזה אמצעים עליהם לאחוז כדי לא להתבלט.

תעשו כל מה שהצדפתים עושים ואף אחד לא ישים אליכם לב", אמר עופר.

ראו שהצדפתים אוכלים ושותים יין — נכנסו למסעדה הזמינו סלט, לבניה, חביטה ובקבוק יין. ראו שכולם קונים פרחים וזורקים אותם על הבחורות — עשו אותו הדבר. הכל הלך בסדר ואיש לא שם לב אליהם, עד שהתחילה תהלוכת הבובות הגדולה. בנן אמר שמוכרחים להצטרף לתהלוכת המסכות כדי לא להתבלט. החברה הסכימו. הלך בנן ושכר מסכות ענקיות. החברה נכנסו והצטרפו לתהלוכה. מן הון לחון, השד יודע איך. מצאו את עצמם החברה בראש התהלוכה. הקהל אחז כפים וזרק עליהם פרחים. עופר ראה שזה יהיה עסק ביש אם לא יתחמקו מהתהלוכה. משך אחריו את החברה לתוך סמטה צרה אבל כל התהלוכה המשיכה ללכת אחריהם. הם עוד היו יוצאים איך שהוא מן העניין, אבל לסמטה לא היה מוצא.

* * * קבלת פנים למוסה

47 ישוב : החברה במרסיל וחזן מעניני עלייה ב' לא היה להם מה לעשות. יום אחד קיבל עופר טלגרמה ממו"ס הספורטאי ובה כתוב : "אבוא בשישי ברכבת הצהרים, סטופ, חכה לי בתחנה". (ענין ארכיון ההגנה — המבלה"ד). עופר התקשר עם המשטרה, הודיע לקצין שחבר חשוב של "אגודת צער בעלי חיים" עומד להגיע למרסיל והאגודה המקומית מבקשת רשות לערוך לו קבלת פנים חגיגית. הרשיון ניתן והחברה נגשו להכנות. ציירו סיסמאות, קנו פרחים, צחצחו את זוג האופוניים, מצאו את המברק של סוכן האניות אצל מוקה ושכרו ליומים שני אקורדיוניסטים עזרים מהרחוב.

למחרת, ב"12 פחות רבע, עמדו כל החברה בתחנת הרכבת לבושים בגדי חג. עופר הביט בחוסר סבלנות לאורך הרציף, כפפות עור לבנות על ידיו ומקל טיול תלוי על זרועו. ב"12 בדיוק נכנסה הרכבת לתחנה, כשמוסה מציץ מאחד החלונות. שוטר פתח לו את הדלת והקונדוקטור כיוון את שאר הנוסעים לדלת השנייה. האקורדיוניסטים פתחו בנגינת "ערבי זקן צולע ומסכן" והחברה לגלו את המרכז האדום עד פתח הקרון. ברגע שעופר הוריד את המגבעת ושם אותה על לוח לבו, נפרשו סיסמאות האגודה. ("טוב האריה החי מן הכלב המת" ו"ברוך בואך לחיה שבאדם").

קהל רב הצטופף משני צדי המרכז. מוסה לגמרי לא הת' בלבד והשתתחה לנוכחים ברכינות. עופר לחץ את ידו ואמר : "כאנויה טרופת מפרשים החוזרת לנמלה וכבן אובד השב לחיק אמו, ככה באת אלינו מוסה היקר". ומוסה ענה : "איפה לקחת כל כך הרבה צרפתים ? ויח לה פראנס !"

השוטרים הצדיעו, החברה והקהל מחאו כפיים והמנגנים המשיכו לנגן. לבסוף, הכניסו את מוסה לטקסי, שני האופוני עים טסו מלפנים ומרסיל חזרה לחיה התקנים.

המקרה

כשתלו מנעולים : חדשים על דלת ביתה הקירור במשק, לא ידעו החברה מה לעשות, ופרשת בדיקת בתי הקירור בלילות ודאי היתה מסתיימת, לולא הפאטנט של יוסקה.

בקר ביתה הקירור היה חור, שדרכו היו מוציאים את הי בלוקים של הקרת.

יוסקה היה נצמד לחור עד שהגוף שלו היה מתכווץ קצת מהקור, והחברה היו דוחפים אותו פנימה. לאחר שבדק

* רביסון שאול ביבר.

סדרת מועמדות רביעית



זיוה איזור

לירית תלפיות, ירושלים, יושבת ראש ועד תלמידי בצלאל, עובדת כמר רה לציור כדי לממן את לימודיה, רוצה אחרי שרותה בצבא להתמסר להוראת הציור כדי "לפתח את הטעם הטוב, ואת האהבה ליפה ולשלם".

חניכת גורדוניה, המחננת העולים ר' התנועה המאוחדת, לשעבר מדריכה, לא יצאה להכשרה בגלל הצורך לתמוך באם אלמנה אחרי שאחיה הצטרף למשק. ריכז זה קן של נוער עולה בשכונת מוצררה. אינה מתפארת ואינה מתבטלת, חובבת שחיה וריקודים סאלונים מתונים, אינה סבורה שהנשואין הם עיקר החיים.



נורית יעקבסון

מיה של נורית בת 16 קשור בשמו של גדנ"ע האויר. רוב תושבי המדינה מכירים מוסד זה באמצעות ה"סרטון הדרך לשחקים, בו שחקת נורית את התפקיד הראשי. מלבד חובבות המשחק, הטיסה הוא חובבותה העיקרית של בת רמת-גן זו. עוד בבית-הספר העממי, עברה את כל שלבי האימון בטיסנאות ודאיה, עומדת כיום לפני קורס טיס מוטורי.

נורית היא תלמידה מצטיינת בסמינר למורות לוינסקי בתל-אביב, וחושבת ל"המשיך בזה. אין כיום אפשרות לנשים לבחור בטיס כמקצוע", אומרת היא.



בתיה הופסטמן

בת חוק למוריה סיימה תושבת רמת-גן בת 20 בבית-ספר דתי ב"פתחתקוה, שהיא עיר מולדתה ומקום הולדת כל הצבריות האמיתיות, לדעתה. ברמת-גן סיימה בתיה את בית-הספר ה"תיכון העירוני, היתה חניכת התנועה ה"מאוחדת ועסקה בספורט במסגרת המכבי, שם גם הוסמכה בתור מדריכה.

לאחר שתי שנות שירות בצבא, עובדת בתיה בתור פקידה במוסד צבורי, "עבודה משעממת וחסרת סיפוק", חולמת על א"ש שרות לימודים באוניברסיטה. "לפני שאני הופכת עקרת-בית ונכנסת לחיי שגרה אני עוד רוצה להיות משהו", טוענת היא.



אדית אמיאם

לירית צרפת בת 17, שהוריה נהרגו זמן קצר אחרי לידתה במלחמת הער לם השניה, וחיתה שנים רבות בבתי-יתום מים, "חיים מלאים יסורים וסבל". לפני שבע שנים עלתה אדית לארץ במסגרת עליית הנוער, הצטיינה בלימודיה בבית-הספר העממי, זכתה בסטיפנדיה להמשך כת לימודיה. כיום היא עובדת בתור פקי' דה בכנק, ממשיכה בלימודים תיכוניים בערב.

שאיפתה היא ללמוד משפטים "כדי ל"הגן על הסובלים מאי-צדק". מדריכה ב"קהילת הצופים בתל-אביב סבור שהיא ה"טיפוס הצברי שנמצא בין חניכותיו.



נעמי זוקס

זקרת בת 19 מחזת הבוקרים בית-נר בחבל לכיש. לידת ירוש' לים וחניכת בית-הספר החקלאי בעיינות, שם התמחתה במיוחד בענף הבקר "מתוך שאיפה לעסוק בו בבוא העת". לאחר ש"רות בחיל-הרפואה של צה"ל, הצטרפה למשק בית-נר, מחכה עתה לבקר.

נעמי, המחבבת לנעול סנדלים וללבוש מכנסיים קצרים, רואה את עתידה בחיים של עבודה גופנית במשק שיתופי, תוך הצצה מדי פעם לחיי התרבות בעיר. היא סבורה שנהירת הנוער לספר תשפיע על גורל המדינה. שאיפתה להשתלם במקצוע הבוקרים, מפני "שלענף זה יש עתיד".



נורית קופשטיין

ח"י פשטות, ספורטאיות ושות' פות, הם שמעצבים את דמותה התוססת, השוכנית והפיקחית כאחת של הצברית. ומקום התגלמותה הוא הקיבוץ, משום שבת הקיבוץ היא תמיד פשוטה, טבעית ומוכנה לקום לעזרה, סבורה נורית בת ה-17, חברת גבעת-חיים, שנולדה בגרעין הבונה, התחנכה באיילת-השחר עד שנהרג אביה, עברה מאז למשק אמה.

בסכום של 1000 ל"י היתה משתמשת להשתלמות בציור ולרכישת אקורדיון, אולם שאיפתה העיקרית היא לעסוק בטי' פול בילדים. במקצוע זה היא עוסקת גם עתה, חושבת לחזור אליו אחרי הצבא.

שאלון מועמדות

את השאלון הזה זכאית למלא המועמדת עצמה, וכן כל אדם אחר המעוניין לחמליץ על מועמדת לתחרות. כמו כן רשאים למלא אותו מוסדות סינכיים, שרגוני נוער ומענפים חסבורים כי אחת מחיפוחיהם שי מסבירותיהם ראיות ל"תוצר

השם: _____

מצב משפחתי: _____

הכתובת המלאה: _____

שנת הלידה: _____

מקום הלידה: _____

שנת העליה: _____

השכלה קודמת: _____

שרות צבאי (מקצוע ודרגה): _____

מקצוע או שטח לימודים: _____

מקום העבודה או הלימודים: _____

האם המועמדת היתה או הנה חברה בתנועת-נוער, תנועה קיבוצית, ארגון ספורט, להקה אמנותית או כל אגוד אחר?

פרט איזה ומתי: _____

חובבויות: _____

אם אחד הפריטים אינו חל על המועמדת, אל תמלא אותו. יש לצרף לשאלון זה תולדות חיים של המועמדת, עד כמה שהן ידועות למלא השאלון. במקרה שהשאלון ממלא על-ידי ממליץ או מו' סד, עליו לצרף הנמקס מדוע לדעתו ראוייה המועמדת לתואר. במקרה שחסור עמדת מלאת את השאלון בעצמה, עליה לצרף הסבר קצר של דרכה בחיים ושאי' פותיה לעתיד. במקרה שהשאלון ממלא על-ידי ממליץ או מוסד, ציין לחלן את

השם: _____

הכתובת: _____

נא לשלוח את השאלון הממלא בצורך החומר למערכת העולם הזה, ת. ד. 136, תל-אביב ולציין על המעטפה "צברית 1956".

כל צעירה ישראלית, יכולה להשתתף בתחרות על התואר צברית 56, שיוכה את הזוכה בהענקת של 1000 ל"י

לצורכי השתלמות. כן תייצג הזוכה את הנוער הישראלי במיפנס של בנות 21 עמים, אשר יתקיים בפאריס בחודש אפריל במסגרת התחרות העולמית לבחירת

נערת-השנה

על המועמדת, או הממליץ, למלא את השאלון המודפס מימין, ולהמציאו למערכת עד סוף חודש ינואר.

ועדת-השיפוט מורכבת כלהלן: (1) יהודית אורנשטיין, רקדנית (2) נתן אקסלרוד, סרטי כרמל (3) שושנה דמארי, זמרת (4) חיה

טרייט, שהקנית (5) משה וואלין, אמרנו (6) פנינה זלצמן, פסני תרנית (7) מרדכי זעירא, קומפוזיטור (8) נורי חביב, חביב, סרטי חביב (9) יעקב חודרוב, כורוגלן (10) שאול ליו, מתנד, ראש מחלקת החינוך בתל-אביב (11) יגאל מוסינזון, סופר (12) יצחק נימצוביץ, מחנך, עיתונאי ומומחה לנוער עולה (13) חנה מרון, שהקנית (14) רם סולומון, עורך-דין (15) שמעון סאמט, עיתונאי (16) מוכה קורחלוב, חקלאי (17) משה קסטל, צייר (18) שמואל תמיר, עורך-דין. כן יהיו בחבר השופטים בתוקף תפקידיהם העורך הראשי של העולם הזה, ראש מערכת העולם הזה ועורך-משנה של העולם הזה.

מועמדות שאין להן תמונה מתאימה, יכולות להצטלם אצל הצלם הראשי של המבע, יצחק אררה, ברח' פינסקר 2, תל-אביב, מול קולנוע מונרבי.

במקום זה נא להוביק תמונה של ה"מועמדת